ISTORIA LUI ANAKIN ÎNTRE EPISODUL I ŞI EPISODUL II

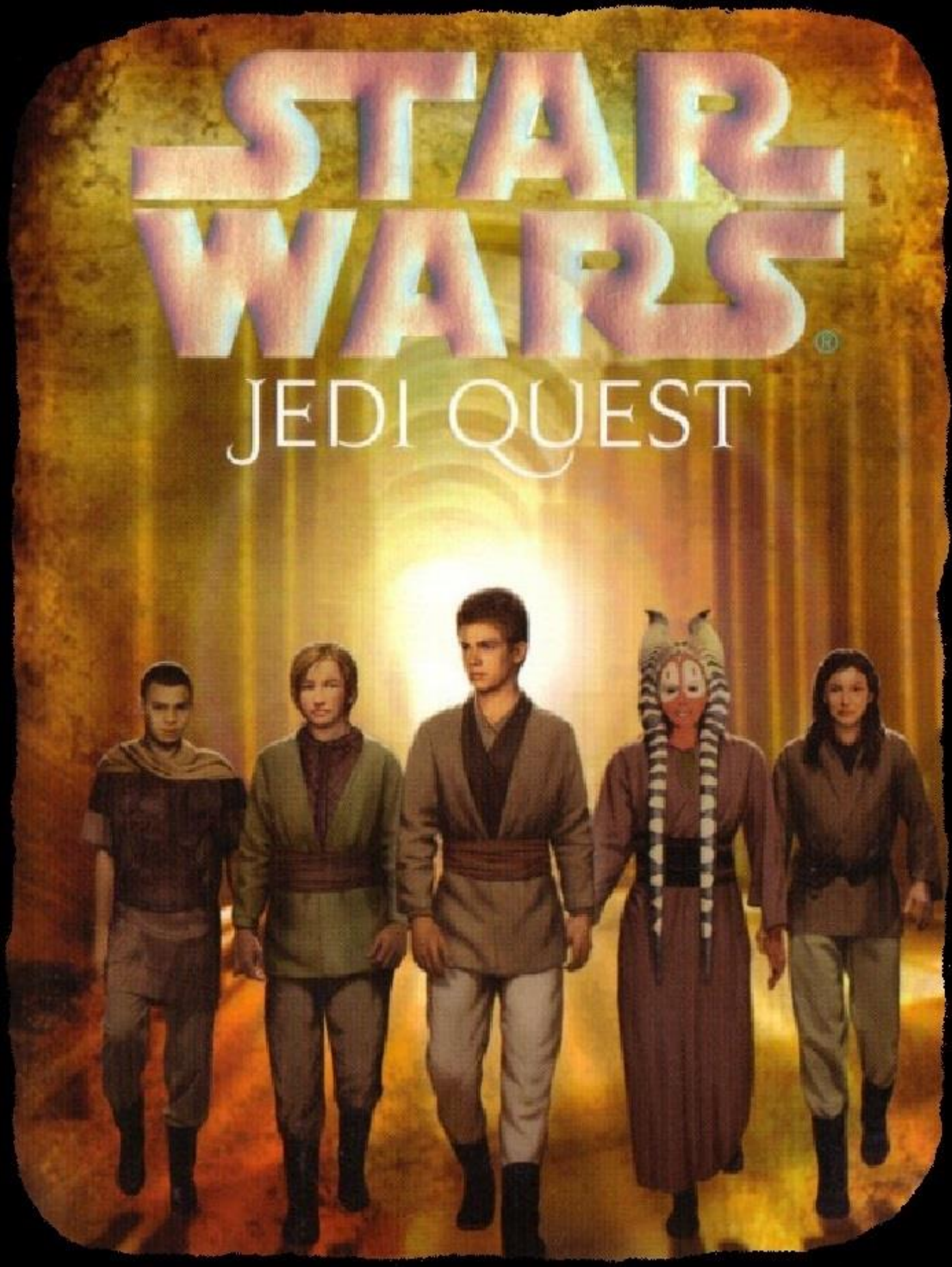

ŞCOALA FRICII

JUDE WATSON

JUDE WATSON

Seria JEDI QUEST

ŞCOALA FRICII

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Quest – 05 – The School Of Fear
2003

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Răbdarea era o cerință pentru fiecare Jedi. Indiferent de presiune, un Jedi își păstra calmul interior. Fiecare Padawan ştia povestea Maestrei Jedi Yaddle, care fusese prinsă sub pământ pe Koba timp de câteva secole şi nu-şi pierduse niciodată seninătatea.

Dar, gândi Anakin Skywalker, chiar şi Maestra Yaddle ar fi putut ceda dacă ar fi trebuit să se confrunte cu o procedură Senatorială.

Anakin îşi ascunse zâmbetul. Fără să pară că se mişcă, îşi încordă şi relaxă muşchii. Stătea de ore întregi în *Sala de Recepție Polestar*, lângă Marea Sală a vastului complex al Senatului. Camera imensă avea un tavan boltit, poleit cu foi de metale prețioase din diferite lumi. Scaunele erau joase până la podea, largi, cu cotiere reglabile pentru ființele cu mai multe membre. Pernele de pluş şi spătarele înclinate ispitiseră mai multe ființe să adoarmă. La fel şi ecranele mari pe care se afişa un discurs tărăgănat din camera principală a Senatului.

Maestrul lui Anakin, Obi-Wan Kenobi, stătea liniştit, cu fiecare muşchi nemişcat. Ochii i se odihneau pe peretele aurit din fața lui. Pentru oricine trecea pe lângă el, părea complet liniştit. Dar Anakin îl cunoştea bine pe Maestrul său şi putea simți o nerăbdare care radia ca o căldură din liniştea lui Obi-Wan.

Stătuseră acolo cea mai mare parte a dimineții. Anakin putea simți fiecare minut din acea aşteptare în muşchii lui încordați. Fuseseră chemați dis-de-dimineață cu vestea că se luase o decizie cu privire la petiția lui Obi-Wan pentru un *ordin de dezvăluire*. Obi-Wan depusese petiția împotriva unui Senator influent, Sano Sauro. Când ajunseseră în acea dimineață, Obi-Wan fusese îndrumat de un consilier Senatorial să aştepte – *doar cinci minute, vă rog*. Asta se întâmplase cu trei ore în urmă. Încă mai aşteptau.

Cizma lui Anakin începu să bată într-un ritm rapid pe podeaua de piatră. Cu o privire din partea lui Obi-Wan, Anakin se opri.

— Pot să vă aduc ceva, Maestre? Ceai? întrebă Anakin.

I-ar fi plăcut să aibă ceva – orice – de făcut.

— Nu, mulțumesc, Padawan. Vom aştepta.

Obi-Wan îşi încrucişă brațele şi îşi reluă examinarea intensă a peretelui.

Nimic altceva în afară de urmărirea lui Granta Omega nu i-ar fi adus aici. Criminalul galactic îi luase în vizor pe Jedi, iar Obi-Wan fusese de două ori ținta lui. Omega nu era exersat în partea întunecată a Forței, dar era fascinat de Sith şi ştia că unul dintre ei era încă în libertate prin galaxie. Îşi propusese să-l ademenească pe acel Sith şi era dispus să ucidă un Jedi pentru a face acest lucru. Voia să acumuleze şi mai multă bogăție, folosind orice mijloace ar fi putut.

Obi-Wan îl considera un mare duşman al Jedilor. Anakin ar fi vrut să-l vâneze, să înceapă de undeva, din marginile îndepărtate ale galaxiei şi să adune informații, dar Obi-Wan îl sfătuise să aibă răbdare. Puteau să rătăcească prin galaxie luni sau ani de zile fără să se apropie de Omega. În schimb, Obi-Wan îi spuse lui Anakin că

trebuiau să urmeze singura pistă pe care o aveau. Cu ani în urmă, Senatorul Sano Sauro îl luase pe Omega ca protejat al său şi probabil că încă mai ținea legătura cu el. Sauro era, de asemenea, un dușman al Jedilor, deşi se ascundea în spatele unor maniere insinuante şi a procedurilor Senatoriale. Obi-Wan va trebui să-l forțeze să coopereze. Pentru a avea acces la informațiile despre care Obi-Wan era sigur că erau îngropate în dosarele sale, va trebui să urmeze procedura Senatorială.

Iar procedura Senatului era singurul lucru pentru care Anakin ştia că Maestrul său nu avea răbdare. De fapt, era singurul lucru la care ştia că Obi-Wan se pricepea incredibil de prost. Aşa că Obi-Wan apelase la un expert: un tânăr consilier al Senatului cu o minte sclipitoare, Svivrenul Tyro Caladian. Acesta îşi făcuse o meserie din a avea la îndemână cele mai inutil de complicate, ridicol de obscure şi surprinzător de prosteşti reguli de ordine. Tyro le explicase că singura lor cale de acțiune ar fi fost să depună un *ordin de dezvăluire*. Acest ordin putea fi obținut doar printr-o serie complicată de paşi care includea petiții, semnături, aprobări şi sigilii. Obi-Wan reuşise să parcurgă aceşti paşi şi, în cele din urmă, ordinul îi fusese comunicat lui Sano Sauro.

Anakin era sigur că, imediat ce vor avea acces la dosarele lui Sauro, vor găsi indiciul care îi va conduce la Omega.

Svivrenul dădu buzna brusc în vasta încăpere, îmbrăcat într-o tunică de un albastru închis. Părul său negru îi curgea pe spate, ținut lejer cu un inel gros dintr-un metal mat. Era corpolent şi blănos, iar fața lui mică şi intensă se fixase într-o expresie de grabă nervoasă. Încercă să-şi modifice ritmul, dar sfârşi prin a alerga şi se opri în fața lui Obi-Wan şi Anakin, cu cizmele cu talpă subțire alunecând pe podeaua lustruită.

— Am fost prins într-o audiere a unei subcomisii, spuse el fără suflare.

Obi-Wan clătină din cap.

— Nu contează. Încă nu avem veşti, Tyro.

Tyro Caladian clătină rapid din cap.

— Cum se poate aşa ceva? Ceva trebuie să fie în neregulă.

Anakin se încruntă. Nu era fericit să-l audă pe Tyro spunând asta.

— Îl aveam la îndemână şi ne-a scăpat, gemu Tyro. Pot să simt asta.

— Încă nu s-a întâmplat nimic, spuse Obi-Wan. Ia loc înainte să cazi.

Un zâmbet slab îi zvâcni pe gură. Entuziasmul lui Tyro îl amuza pe Jedi, dar nervii vibranți ai lui Tyro ascundeau o minte politică la fel de ascuțită şi de vicleană ca o lamă foarte tăioasă.

Tyro se aşeză, căzut în melancolie. Nici el nu era un fan al lui Sano Sauro. Senatorul încercase să preia minele bogate de pe Svivren pentru dezvoltarea de arme într-o afacere secretă. Svivrenii se opuneau armelor de orice fel, iar afacerea fusese demascată înainte ca Sauro să-şi poată duce planul la bun sfârşit. Acesta îşi acoperise bine urmele şi nu putuseră găsi dovezi pentru a emite o acuzație deschisă. Acest lucru îl măcina pe Tyro. Lucrase împreună cu Obi-Wan, asigurându-se că astupaseră fiecare portiță. Urmaseră fiecare punct şi subpunct al procedurii. Notificaseră, ratificaseră şi făcuseră petiția. Obi-Wan obținuse chiar şi sprijinul Cancelarului Suprem Palpatine.

În ciuda nervilor lui Tyro, Anakin ştia că vor învinge. Nu înțelegea de ce Tyro şi Obi-Wan păreau atât de îngrijorați.

Tyro clipi din ochii săi mici şi strălucitori.

— Sauro pregăteşte ceva. Aş vrea să ştiu ce anume.

Obi-Wan se agită.

— Am o presimțire că suntem pe cale să aflăm.

Anakin se ridică rapid în picioare în timp ce Preşedintele Senatului, Mas Ameeda, intra în cameră. Se purta cu gravitatea lui obişnuită, cu mâinile împreunate

în față şi cu lethornii[1] odihnindu-se pe albastrul profund al robei sale bogate.

— Cancelarul Suprem Palpatine m-a rugat să vă aduc această veste, spuse Mas Ameeda după ce se înclină în fața lui Obi-Wan. *Ordinul de dezvăluire* a fost refuzat.

Anakin văzu o licărire de furie în privirea lui Obi-Wan, dar dispăru într-o clipă.

— Pe ce motiv?

— Senatorul Sauro a reuşit să folosească un element procedural puțin cunoscut, numit *dreptul de refuz al unui Senator în funcție*, explică Mas Ameeda. Acest lucru i-a permis să blocheze *ordinul de dezvăluire* pentru o perioadă nedeterminată. Senatorul Sauro face parte dintr-o comisie importantă privind redistribuirea rutelor comerciale şi, pe această bază, a făcut o petiție la Comisia de Procedură a Senatului.

Tyro Caladian se încruntă. Blana lui se evidenție în puncte ascuțite.

— Nu am auzit niciodată de *dreptul de refuz*, spuse el. Este revoltător!

Mas Ameeda se uită fix la Tyro. Era clar că nu aprecia să i se țină lecții de către un ajutor atât de tânăr.

— Este o regulă puțin cunoscută, rar folosită. Comitetul a trebuit să se întoarcă trei sute de ani în arhive pentru a o găsi.

— Dar regulile de procedură sunt scoase din calcul atunci când nu au fost reînnoite şi ratificate în ultimii o sută de ani! răbufni Tyro Caladian. Asta este o încălcare clară!

— E o zonă gri, recunoscu Mas Ameeda. Din punct de vedere tehnic, Comitetul este însărcinat cu interpretarea tuturor regulilor, aşa că are dreptul să le aplice. Este o decizie... surprinzătoare. Se întoarse cu fața la Obi-Wan în mod direct. Probabil că Senatorul Sauro a vrut foarte mult să vă blocheze ordinul.

— Sunt sigur că aşa este, spuse Obi-Wan.

Mas Ameeda îşi înclină capul.

— Cancelarul Suprem doreşte să vă spun că a făcut tot ce a putut. Regretă decizia Comitetului, dar nu o poate anula. Speră că veți putea să-l urmăriți pe Granta Omega în alt mod. Îşi dă seama că este în interesul galaxiei să faceți acest lucru.

— Vă rog să-i transmiteți mulțumirile mele Cancelarului Suprem, zise Obi-Wan.

Lui Anakin nu-i venea să creadă că Maestrul său îşi putea păstra calmul. Să fi fost atât de aproape şi să fie învins de o regulă atât de meschină! Era nedrept. Cum putea Maestrul său să accepte acea hotărâre?

Mas Ameeda făcu o plecăciune gravă, apoi ieşi încet pe uşă, cu haina lui grea legănându-se. Blana lui Tyro era încă ridicată, iar ochii lui mici pocneau de furie.

— Mă voi lupta, îi spuse el lui Obi-Wan. Nu va scăpa. Voi redacta un apel.

— Fă tot ce poți, prietene, spuse Obi-Wan. Totuşi, nu cred că vei reuşi. Părerea mea este că Sauro a ajuns la cineva din acel Comitet. Cred că asta a fost ceea ce insinua Mas Ameeda. Obi-Wan îşi puse mâna pe umărul lui Tyro. Îți mulțumesc pentru tot ajutorul. Padawanul meu şi cu mine vom găsi o altă cale.

Tyro părea abătut.

— Dacă vei mai avea vreodată nevoie de mine, Maestre Kenobi, sunt aici.

Ridică o mână blănoasă, cu degetele depărtate, în gestul Svivren de rămas bun, apoi ieşi în grabă din cameră.

— Maestre, Tyro are dreptate, spuse Anakin cu convingere. Este scandalos. Nu putem pătrunde în dosarele lui Sauro?

Obi-Wan îşi încrucişă brațele în felul în care îi dădea de înțeles lui Anakin că mersese prea departe.

---

[1] Lethorn – numele pe care Chagrianii îl dădeau excrescențelor mari care le atârnau de fiecare parte a capului. Atât bărbaților, cât şi femelelor le creşteau lethorni, dar masculii posedau şi o pereche secundară de coarne care le ieşeau din partea superioară a capului.

— Dacă am fi descoperiți, asta ar submina încrederea în Jedi, zise Obi-Wan.

— Trebuie să fie ceva ce putem face! explodă Anakin. Nu-l putem lăsa să câştige. Probabil că râde de noi chiar acum!

Obi-Wan îi aruncă o privire severă.

— Nu ar trebui să fii îngrijorat de reacția Senatorului Sauro. Ce contează dacă râde de noi o persoană coruptă? Pentru noi ar trebui să fie mai puțin decât şoapta aripilor unui țânțar.

Anakin se holbă la el.

— Ne-a făcut de râs.

— Nu, Padawan, spuse Obi-Wan cu fermitate. Dacă drumul tău este cel bun, nimeni nu are această putere. Cei care caută să-i facă proşti pe alții sunt ei înşişi proşti.

— Nu te înțeleg, spuse Anakin, clătinând din cap. Eşti la fel de supărat ca şi mine. O simt, Maestre. Ştiu cât de mult îți doreşti să-l găseşti pe Granta Omega.

— *Cultivă calmul exterior şi calmul interior va veni*, spuse Obi-Wan. Acesta este momentul în care lecția Jedi a echilibrului interior te poate ajuta. Acceptă eşecul şi mergi mai departe.

— Cum? întrebă Anakin. Unde?

— Asta este o întrebare la care îmi este uşor să răspund, spuse Obi-Wan. Consiliul ne-a chemat pentru o nouă misiune.

Anakin simți cum i se scurge furia.

— Ştii despre ce este vorba?

— Nu, spuse Obi-Wan. Dar recunosc asta – oriunde ne va duce, voi fi bucuros să iau o pauză de la politica Senatorială.

Capitolul 2

Să predai era uşor. Să fii un exemplu – ei bine, asta era altceva.

Obi-Wan ar fi vrut să lovească podeaua şi să zguduie chiar pereții Senatului. Dar cu Padawanul său alături, avea prea multe motive să nu o facă. Se folosi de anii săi de antrenament pentru a-i prezenta ucenicului său un chip senin. Ştia că Anakin se lupta cu propria răbdare. Ar fi fost dăunător pentru Obi-Wan să îşi arate frustrarea în fața lui. Anakin avea şaisprezece ani. Nerăbdarea îi era întipărită pe față. În ciuda conexiunii lui puternice cu Forța, cel mai probabil va dura ani de zile până când va dezvolta cu adevărat un echilibru interior.

Obi-Wan, pe de altă parte, se presupunea că îl avea deja.

Maestrul respiră adânc. Nu era vorba doar de frustrarea de a avea de-a face cu birocrația Senatului, oricât de clocotitoare ar fi fost aceasta. Era sentimentul sâcâitor că, dacă nu dădea repede de urma lui Granta Omega, următoarea lor întâlnire va fi în condițiile lui Omega. Obi-Wan nu avea nimic concret pe care să se bazeze. Cu toate astea, simțea cu tărie că întunericul pe care îl percepuse în jurul lui Omega avea cumva legătură cu Anakin. Sentimentul de urgență pe care îl simțea era foarte real.

Când accesară turboliftul spre turnul Înaltului Consiliu, Ferus Olin se apropie şi dădu din cap pentru a-i saluta. Ca de obicei, Padawanul Jedi arăta impecabil, cu tunica imaculată, părul întunecat, cu irizații aurii, tras sever la spate în împletitura sa de Padawan. Chiar şi centura lui utilitară strălucea de la o lustruire recentă.

Obi-Wan se întoarse spre el, surprins.

— Şi tu ai fost chemat?

— Da. Maestra mea ni se va alătura în camera Înaltului Consiliu.

Păşiră în turbolift. Obi-Wan remarcă încuviințarea rece pe care Anakin o dăduse ca răspuns la salutul lui Ferus. Deci cei doi încă erau rivali. Poate că faptul că erau puşi din nou împreună le va face bine amândurora.

Cei trei ieşiră din lift şi intrară în camera Consiliului. Majoritatea membrilor Consiliului se aflau acolo, înconjurându-i pe într-un semicerc. În afara ferestrelor din podea până în tavan, nori negri se ciocneau, amenințând cu ploaia. Un fulger brusc aruncă o dungă zimțată albastră pe cerul gri închis.

Mace Windu se întoarse din locul în care contempla furtuna care se apropia. Se aşeză pe scaunul său şi se întoarse cu fața spre Obi-Wan, Anakin şi Ferus.

— Vă mulțumesc că ați venit atât de repede, spuse el. Aceasta este o problemă care necesită răspunsul nostru urgent.

Obi-Wan aşteptă, surprins că Mace Windu începuse fără ca Siri să fie prezentă.

— Au existat unele lupte interne în Senat, începu Mace Windu.

Obi-Wan simți un geamăt tăcut care izbucni în el. Se terminase cu dorința lui de a scăpa de politica Senatorială.

— Senatorul Berm Tarturi din Andara duce bătălia politică a vieții sale, continuă Mace. Sistemul Andara este unul înfloritor şi influent, dar mai multe planete din sistem reclamă un dezechilibru în distribuția rutelor comerciale. Planeta Ieria cere un nou tratat, precum şi reprezentare în Senat. Ieria şi Andara au devenit duşmani înverşunați. Senatorul Tarturi este îngrijorat de o reducere a propriei puteri, dar problema este mai mare de atât. Deoarece sistemul Andaran este un bloc de vot puternic, Senatul este îngrijorat de o potențială instabilitate – precum şi de un război civil la scară largă care ar putea include alte sisteme şi s-ar putea răspândi în Lumile Centrale. Şi s-a mai întâmplat ceva care a complicat şi mai mult situația. Fiul Senatorului a dispărut. Mace făcu o pauză, împletindu-şi degetele lungi. Gillam

Tarturi are şaisprezece ani. Este elev la *Şcoala de Elită pentru Lideri* de pe Andara – o academie privată care pregăteşte mulţi dintre copiii celor puternici, din întreaga galaxie, pentru cariere în guvern şi diplomaţie. Sistemul de securitate al şcolii este sofisticat. Faptul că Gillam a dispărut fără a declanşa nicio alarmă este un mister.

— Crede Senatorul Tarturi că dispariţia fiului său este legată de problemele politice din sistemul său natal? întrebă Obi-Wan.

— Da, spuse Mace Windu. Se teme că adversarii săi l-au răpit pe Gillam pentru a-i distrage atenţia.

Obi-Wan simţi o ezitare în felul de a fi al lui Windu şi se uită rapid la restul membrilor Consiliului. Era întotdeauna dificil să-i citească, dar simţi nesiguranţa din aer.

— Dificilă situaţia este, spuse Yoda. Interesaţi noi suntem în legătură cu altă problemă. O echipă de tineri mercenari există.

— Se spune că *Şcoala de Elită* serveşte drept teren de antrenament pentru această echipă, continuă Windu. Tinerii mercenari au fost deja implicaţi în mai multe dispute intraplanetare şi, posibil, chiar în asasinate. Se presupune că se angajează pentru diverse cauze în întreaga galaxie. Dispariţia lui Gillam Tarturi ar putea avea legătură cu această echipă secretă. Activităţile lor încep să îngrijoreze Consiliul.

— Deci trebuie să fie şi ei investigaţi, spuse Obi-Wan.

Mace Windu aprobă din cap.

— Consiliul a aranjat ca atât Anakin cât şi Ferus să intre în şcoală ca studenţi noi. Ei trebuie să afle cine face parte din echipa de renegaţi şi să investigheze. Identităţile lor vor fi ascunse – nimeni nu trebuie să facă legătura între Jedi şi această operaţiune, dacă vrem să reuşim. Nici măcar oficialii şcolii nu vor şti că Ferus şi Anakin sunt Jedi – au primit documente ca studenţi transferaţi, Anakin cu o bursă, iar Ferus ca fiu al unui înalt oficial de pe o planetă din Inelul Mijlociu.

— Şi între timp eu voi investiga politica sistemului Andara, spuse Obi-Wan.

Încercă să nu lase să i se audă dezamăgirea în glas. Mace Windu aprobă din nou din cap.

— Asta va însemna o separare între Maestru şi Padawan. Nu numai pentru tine, ci şi pentru Siri. Consiliul o trimite să facă muncă de monitorizare pe o planetă din Nucleu. Considerăm că Ferus şi Anakin se pot descurca împreună. Se întoarse spre cei doi Padawani. Veţi fi sub acoperire tot timpul, iar asta se va dovedi dificil în moduri pe care încă nu le-aţi prevăzut. Puteţi stabili un interval regulat pentru a comunica cu Obi-Wan. Elevii nu au voie să folosească dispozitive de comunicare în timpul zilei de şcoală, dar au o oră liberă seara. Trebuie să luaţi legătura unul cu celălalt cât de des puteţi.

— Da, Maestre Windu, spuse Ferus.

Uşile se deschiseră şuierând şi Siri intră cu pasul ei obişnuit, hotărât, apoi se înclină în faţa Consiliului.

— Mi-am primit ultimele instrucţiuni şi sunt gata să plec, spuse ea.

— Vei fi responsabil pentru Padawanul altui Jedi, îi spuse Mace Windu lui Obi-Wan. Ştii ce înseamnă asta.

— Este ca şi cum ar fi al meu, spuse Obi-Wan, uitându-se la Siri.

Privirea ei limpede, de un albastru profund, îi spuse că avea încredere în el.

— Fie ca Forţa să fie cu voi toţi, încheie Mace Windu.

O oră mai târziu, cerul rămăsese negru şi norii încă refuzau să dea drumul la ploaie, în timp ce Obi-Wan stătea pe platforma de aterizare cu Anakin. Ferus era deja în crucişător, făcând o verificare de ultim moment. Obi-Wan urma să rămână pe Coruscant pentru a-i investiga pe rivalii lui Tarturi din Senat. Era locul de unde trebuia să înceapă, dar nu-i plăcea ideea.

— Îmi pare rău că te părăsesc, Maestre, dar ştiu cât de mult aştepţi să te întorci la Senat, spuse Anakin.

Muşchii din jurul gurii i se contractară în timp ce încerca să nu zâmbească.

— Foarte amuzant, spuse Obi-Wan sec. Recunosc că aş fi preferat să nu am

această misiune specială, dar recunosc şi că este necesar să fie făcută.

Anakin suspină.

— Întotdeauna este o ocazie de a învăța.

— Da, spuse Obi-Wan, zâmbind acum. Acesta este rolul unui Maestru, tinere ucenic. Îşi puse mâna pe umărul lui Anakin. Aminteşte-ți că nu eşti într-o misiune solo. Eşti cu un coleg Jedi. Dă tot ce ai mai bun cu Ferus. Încearcă să ajungi să-l cunoşti. Asta ar putea să-ți uşureze iritarea față de el.

— Aş prefera să nu am această misiune, dar recunosc că trebuie să o fac, spuse Anakin cu o față serioasă.

Obi-Wan râse. Îi va lipsi umorul lui Anakin. Uneori, ştia că putea fi prea serios. Îşi amintea cum Qui-Gon îl surprindea uneori într-o misiune grea cu câte o glumă şireată.

Trebuie să-mi amintesc să fac la fel cu Anakin, gândi el. Darurile lui sunt atât de mari încât mă străduiesc prea mult să-l învăț. Trebuie să învețe şi el să se bucure.

— Păstrează legătura încontinuu, Anakin, spuse el. Voi fi pe Andara cât de repede pot. Fie ca Forța să fie cu tine.

— Fie ca Forța să fie cu tine, Maestre.

Anakin se întoarse şi se îndreptă spre crucişătorul Republicii.

Obi-Wan simți o strângere de inimă pe care o recunoscu ca fiind o reticență pe care nu-i plăcea să o aibă. Consiliul credea că Anakin era pregătit pentru mai multă independență, dar, fără îndoială, îl aleseseră pe Ferus ca o contrapondere. Stabilitatea lui ar fi ținut în frâu impulsivitatea lui Anakin.

Sau cel puțin aşa credeau ei.

Obi-Wan privi crucişătorul cum intra pe un culoar spațial, inversa brusc motoarele şi cădea pe un culoar aflat la câteva niveluri mai jos, între un speeder şi un taxi aerian, abia având un milimetru distanță până la ele. Obi-Wan clătină din cap cu părere de rău. Nu exista nicio îndoială în mintea lui că Anakin efectuase manevra de apropiere doar pentru a-l enerva pe Ferus.

Se bucura că Mace Windu nu o văzuse.

Urmări crucişătorul până când dispăru în amurg.

Da, Consiliul fusese înțelept. Mai înțelept decât el. Fără îndoială. Totuşi, îl cunoştea pe Padawanul său mai bine decât Consiliul, iar neliniştea se aduna în el, la fel de întunecată şi grea ca furtuna care se apropia.

Capitolul 3

Andara era o lume frumoasă, luxuriantă şi verde, cu climă temperată, cu întinderi de sălbăticie şi oraşe bogate. *Şcoala de Elită* se afla la periferia oraşului Utare, capitala lumii. Campusul şcolii cuprindea dealuri, câmpuri verzi şi un lac. Terenul era înconjurat de un zid de securitate cu încărcătură electrică, cu turnuri de observaţie şi cu scut de particule. Droizi de supraveghere efectuau circuite pe proprietate. Electrobarele acopereau ferestrele. Copiii bogaţi atrăgeau de obicei vânătorii de recompense şi alte ameninţări, iar şcoala avea menirea de a-i ţine departe.

Anakin privi în spatele lui, la clădirile oraşului Utare, în timp ce treceau prin punctul de control al securităţii. Se simţea ca şi cum şi-ar fi luat rămas bun de la libertate şi ar fi intrat într-o închisoare. Deşi la Templu exista pază, nu simţise sau văzuse niciodată prezenţa acesteia; pur şi simplu se simţea în siguranţă.

Odată ce intrară în şcoală şi primiră repartizarea în clase şi în camere, sentimentul de opresiune avea să dispară. *Şcoala de Elită* era ca o lume separată. În multe privinţe, semăna mai mult cu un hotel decât cu un loc pentru învăţare. Era construită din piatră cenuşie încrustată cu bucăţi de minerale rare care străluceau albastru şi roz în lumină. Pentru mese şi birouri se folosea lemn costisitor. Fiecare student avea propria sa cameră mică, dar luxoasă. Bucătarii experţi pregăteau mâncarea. Studenţii aveau la dispoziţie echipamente de exerciţii fizice extinse şi cinci piscine cu adâncimi şi temperaturi diferite. Totul era aranjat pentru confortul lor. Era foarte diferit de Templu. Templul era grandios şi simplu în acelaşi timp. Aici, luxul era peste tot.

— Dacă trupul este răsfăţat, mintea este liberă să se concentreze, le spuse profesorul numit Aeradin, în timp ce făceau turul complexului.

Era asistent de decan şi le fusese repartizat pentru orientare. Era înalt şi slab, cu un cap îngust şi patru antene care tremurau când se entuziasma. Era evident că era mândru de şcoală, iar antenele sale rareori se opreau din dansat.

Dar, în ciuda entuziasmului profesorului şi a holurilor strălucitoare, Anakin simţea un puls constant sub toate acestea, care umplea atmosfera cu teamă.

— Simţi? îl întrebă el pe Ferus în timp ce se îndreptau spre camerele lor.

Ferus aprobă din cap.

— Frică.

Anakin îşi luă la revedere şi deschise uşa apartamentului său mic, dar rafinat. Canapeaua de dormit era plină cu huse groase şi moi, iar o masă lungă susţinea o varietate de dispozitive de învăţare de ultimă generaţie. Tot luxul era plăcut, trebuia să recunoască asta, dar îl făcea să se simtă inconfortabil. Îi plăceau lucrurile simple. Iar luxul nu masca lipsa de libertate. Studenţii erau supuşi unor reguli stricte de securitate. Nu puteau părăsi complexul fără autorizaţie. Părinţii studenţilor plăteau o mică avere pentru a asigura siguranţa copiilor lor. Securitatea fusese întărită de la dispariţia lui Gillam. Se efectuau verificări aleatorii, iar locul unde se aflau studenţii trebuia să fie cunoscut în permanenţă. Droizii de securitate străbăteau holurile, camerele lor de luat vederi măturând în permanenţă zona.

Cu toate astea, Anakin ştia că studenţii nu se simţeau în siguranţă aici. Supravegherea intensă nu-i deranja. O primeau bucuroşi. Fiicele şi fii privilegiaţilor, erau obişnuiţi cu atenţia constantă, iar unul dintre ei dispăruse fără niciun avertisment. Cu toţii simţeau fiorul absenţei lui Gillam.

Nu obişnuia să fie discret, dar încercă să se strecoare neobservat pe holuri în timp ce parcurgea primele zile de cursuri. Decise că cea mai bună strategie era să-şi

ascundă cât mai mult posibil abilitățile. Cu cât era mai invizibil, cu atât mai multă libertate ar fi avut pentru a-i examina pe ceilalți.

Încet-încet, începu să i se pară ciudat şi eliberator să fie doar *un alt student*. Din momentul în care ajunsese la Templu, se vorbise în şoaptă despre el. În calitate de *Ales*, ceilalți studenți îi urmăreau cu atenție progresul. Unii erau invidioşi, alții politicoşi, alții prietenoşi, iar alții se fereau complet de el. Dar toată lumea îl observa. Era ceva ce făcuse să-i fie greu la început, dar se obişnuise. Obi-Wan îi spusese că era cea mai bună pregătire pentru a deveni Jedi. Trebuia să învețe să ignore ceea ce gândeau sau speculau ceilalți. Trebuia să se concentreze asupra propriei sale căi.

În jurul lui se aflau *liderii de elită* de mâine. Ştiau încotro se îndreptau – spre poziții de putere în galaxie, ca Senatori, conducători, şefi de corporații galactice. Anakin se minună de siguranța lor, de aşteptarea că viețile lor vor fi pline de acelaşi lux şi linişte care le fusese oferite încă din copilărie.

Noaptea, singur în camera lui, admise un sentiment nou şi ciudat în inima lui: invidia.

Anakin stătea în *Marea Sală pentru Învățare* alături de restul şcolii. Deşi clasele individuale erau mici, o dată pe săptămână întreaga şcoală se aduna pentru un *Concurs de Informații Generale*. Elevii stăteau pe rânduri sub o cupolă aurită. Profesorul Aeradin stătea pe o platformă repulsorlift, manipulând un proiector holografic. Întrebările şi problemele erau prezentate sub formă de holograme, iar elevii răspundeau pe datapaduri, stând pe locurile lor.

La fel ca toate băncile şi scaunele din şcoală, aceste scaune erau din pluş şi confortabile. Anakin putea apăsa un buton şi scaunul se configura în funcție de corpul său. Se înclina şi pivota astfel încât nu trebuia să îşi mişte capul pentru a urmări problemele holografice. Aruncă o privire la problema de deasupra capului, dar aşteptă câteva secunde înainte să introducă răspunsul.

Existau multe lucruri bune în legătură cu antrenamentul Jedi la Templu, dar Anakin mai descoperi încă unul – orice altă şcoală era uşoară prin comparație. Se descurcase în clasele sale fără probleme. Pregătirea sa la Templu inclusese cursuri de politică galactică, diplomație şi un studiu aprofundat al limbilor, geografiei sistemelor şi astronomiei. Putea să-şi urmeze cursurile de la *Şcoala de Elită* cu mai puțin decât toată atenția sa. Faptul că se afla la o şcoală de elită i se părea ciudat, dar cel puțin putea ține pasul din punct de vedere academic.

O hologramă a unui sistem se rotea deasupra capului său, în timp ce planetă după planetă era evidențiată cu o lumină albastră strălucitoare. Pe măsură ce fiecare lume era evidențiată, limba sau dialectul nativ repeta aceeaşi propoziție.

Anakin nu avu nevoie să aştepte până când întrebarea fu completă. Deja îşi dăduse seama că era un sistem din Inelul Mijlociu. Era Rearqu 10.

— Numiți sistemul, spuse profesorul Aeradin.

Anakin nu se grăbi să-şi introducă răspunsul. Îi urmări pe ceilalți elevi, observând cine introducea imediat un răspuns, cine se uita în gol la sistemul de deasupra capului, cine încerca să citească ce introdusese vecinul său şi cine îi şoptea răspunsul altuia. Apoi îl introduse pe al său.

Rearqu 10 apăru holografic deasupra capului. Profesorul îl repetă, în timp ce numărul de răspunsuri corecte şi greşite apărea pe un ecran din fața sălii.

— Doar patruzeci la sută au fost corecte, zise profesorul cu severitate. Ruşinos.

Următoarea problemă apăru intermitent pe ecran. Anakin observă că Ferus introduse răspunsul înainte ca întrebarea să termine de clipit. Studentul care stătea lângă Ferus se uită la el cu invidie, dar datapadul lui Ferus era înclinat pentru a împiedica pe oricine să vadă ce era pe el.

Anakin suspină. Chiar şi sub acoperire, Ferus trebuia să fie studentul perfect.

Anakin introduse propriul răspuns. De cealaltă parte a camerei, o fată umană micuță, cu părul negru răsucit într-un nod gros la ceafă, îi zâmbi. El îi zâmbi înapoi. Era în clasa lui de Filosofie Politică şi observase deja cât de inteligentă era. Avea un fel de a vedea toate aspectele unei probleme şi de a căuta înțelesul profund.

Concursul continuă mai departe. În cele din urmă, întrebările încetară. Profesorul Aeradin adună răspunsurile pe computerul său şi îşi ridică privirea.

— Şi primul elev de astăzi este...

Numele fu afişat holografic: FERUS OLIN

— Aş dori să îl felicit pe noul nostru student, Ferus Olin, pentru punctajul său perfect. Timpul său a fost cel mai bun. Excelentă treabă.

— Mulțumesc, domnule profesor Aeradin, spuse Ferus.

Dintr-o dată, o altă hologramă apăru lângă numele lui Ferus. Particulele de lumină se formară în cuvinte, strălucind mai mari şi mai puternic: ESTE UN SNOB.

Auditoriul explodă în râs. Profesorul Aeradin îşi ridică privirea şi văzu cuvintele. Privirea lui mătură auditoriul în timp ce antenele îi tremurau de indignare.

— Cine a făcut asta? Să se ridice imediat!

Râsetele se stinseră încet, iar auditoriul rămase nemişcat. Privirea severă a profesorului se mută de la un student la altul, încercând să scoată vinovatul la iveală. Anakin apelă la Forță pentru a-l ajuta. Observă mişcări, şoapte, o schimbare, o zvâcnire. Simți curenții subterani din cameră – râsete înăbuşite, nervozitate. Nerăbdare. Plictiseală. Foame. Triumf. Privirea i se îndreptă spre un băiat uman scund şi neîngrijit, care stătea şi se holba inocent la profesorul Aeradin.

Profesorul ezită.

— Dacă aflu vreodată...

Cuvintele sale fură înecate de un clinchet moale. O voce se auzi din difuzoarele ascunse.

— Sfârşitul concursului. Cinci minute până la modulul 4. Cinci minute.

— Sunteți liberi, spuse neputincios profesorul Aeradin, pentru că elevii se ridicaseră deja, luându-şi datapadurile, vorbind şi îmbrâncindu-se în timp ce se îndreptau spre uşi.

Anakin se îndreptă în direcția băiatului scund. Părul lui nisipos era ridicat şi îi fu uşor să îl urmărească. Oricine se putea infiltra în proiectorul holografic al unui profesor pentru a face o glumă, ar fi trebuit să ştie câte ceva despre cum să ocolească securitatea. Observă că, în jurul lui, studenții mergeau în grupuri sau în perechi. Băiatul acesta mergea singur.

— A fost aproape magic, spuse Anakin, venind alături de băiat.

— Ce?

Băiatul îi aruncă o privire surprinsă din ochii gri inteligenți.

— Holograma. Tu ai făcut-o. Anakin flutură o mână. Nu-ți face griji, nu voi spune nimănui. Sunt impresionat. Îi oferi băiatului un zâmbet prietenos. Anakin Skywalker.

Băiatul ezită.

— Reymet Autem.

— Deci, cum ai făcut-o? întrebă Anakin.

— Totul stă în încheietura mâinii. Reymet mimă introducerea unor elemente într-un datapad şi zâmbi. Ochii lui cenuşii străluceau. E uşor pentru un băiat geniu, prietene.

Merseră împreună pe hol. Anakin îl simți, mai degrabă decât îl văzu pe Ferus venind în spatele lor.

Reymet flutură o mână în jurul lui.

— Bine ai venit în cea mai confortabilă închisoare din galaxie. Nu e mare lucru, dar noi o numim *casă*.

— Deci, cum vă distrați pe aici? întrebă Anakin.

Reymet ridică din umeri.

— Eu mă distrez singur.

Zgomotul elevilor care se grăbeau nerăbdători spre prânz le acoperi cuvintele.

— Trebuie să fie greu, cu toată securitatea de aici, remarcă Anakin.

Sonda uşor, încercând să-l facă pe Reymet să se deschidă. Băiatul pufni.

— Securitatea nu este atât de sigură pe cât spun experții. Există modalități de

a ocoli orice sistem.

— Mie mi se pare destul de bine securizat, remarcă Anakin cu nonşalanță.

Mai mulți studenți se uitară curioşi la Anakin în timp ce treceau pe lângă ei. Reymet îşi băgă datapadul în buzunar cu un gest aspru.

— Ar fi bine să nu fii văzut vorbind cu mine. Nimeni nu vorbeşte cu mine.

— Dar prietenii tăi? întrebă Anakin.

Reymet se încruntă.

— Eu nu am prieteni.

Îşi acceleră pasul şi dispăru în mulțime. Ferus apăru lângă Anakin.

— Interesant.

— Ai auzit?

— Fiecare cuvânt. Am simțit ceva de la el...

— Şi eu. Nu întuneric. Poate doar... confuzie.

— Are ceva de ascuns, declară Ferus. Ar putea fi orice, totuşi. Nu e un indiciu prea bun.

— Este un punct de plecare, spuse Anakin.

Capitolul 4

Sala de mese era o încăpere cu lambriuri, cu iluminare slabă, încastrată, şi cu pânzeturi de veda groase, roşii, la ferestre, care înăbuşeau sunetul şi aruncau o strălucire roză asupra celor care luau masa. Era exact ca în restaurantele exclusiviste pe care Anakin le întrezărise pe Coruscant – nu chiar ca locurile în care studenții erau obişnuiți să mănânce, era sigur. Şi, la fel ca la un restaurant exclusivist, ocuparea locurilor în sala de mese era supusă unui cod tacit.

Nu-i luase mult timp lui Anakin să-şi dea seama că cele mai bune mese erau lângă ferestre şi că el nu era binevenit acolo. Nu ştia de ce simțea o răceală din partea majorității elevilor, dar cu siguranță o simțea. Când căuta un loc la o masă, un scaun gol era dat la o parte pentru o altă masă, sau un datapad sau un teanc de notițe era aşezat rapid pe scaun. Era clar că nimeni nu voia să stea cu el. Exista o elită a puterii în şcoală, iar toți ceilalți se încadraseră în jurul ei.

Cu toate astea, Ferus fusese acceptat aproape imediat şi îşi putuse alege locul unde să stea. Să fi fost din cauză că se dusese vestea că aparținea unei familii puternice de pe lumea sa natală?

Poți călători până la capătul galaxiei şi va fi la fel – celor cu putere nu le place să împartă. Maestrul său îi spusese asta o dată, cu o resemnare obosită. Dar Obi-Wan părea să uite uneori că Anakin fusese sclav. Dacă ştia cineva ce înseamnă puterea, acela era un sclav. Ştia despre foamea după ea şi ştia despre umilința de a ți se da peste nas cu faptul că nu o aveai.

Îşi duse castronul cu tocană aromată la o masă goală şi se aşeză. Nu că ar fi avut nevoie de companie. Jedii se simțeau bine singuri. Dar în interior, ceva ardea, ceva profund şi fierbinte despre care sperase că fusese uitat demult. Luă o gură din tocană şi simți gustul ruşinii şi al furiei. Era greu de înghițit, ca o gură de nisip.

Băgă mâna în buzunarul tunicii şi scoase o piatră mică şi netedă. Era o piatră de râu, un cadou de la Obi-Wan. Îi aparținuse lui Qui-Gon. Piatra era sensibilă la Forță, dar nu acesta era motivul pentru care Anakin o căuta în momentele de stres. Când îşi freca degetele de-a lungul suprafeței netede, era ca şi cum ar fi reuşit să se inspire din miezul de seninătate al lui Qui-Gon. Se gândea la apa răcoroasă a râului căzându-i peste corp, la faptul că îşi transforma trupul într-un peşte şi aluneca în râul de un verde intens, iar mintea i se liniştea. El şi Ferus trebuiseră să-şi ascundă săbiile în camerele lor, iar piatra era singura legătură fizică cu viața lui reală.

O farfurie se aşeză brusc lângă el. Aceeaşi fată care îi zâmbise la *Concursul de Informații Generale* trase un scaun rătăcit cu piciorul, cu uşurința unui atlet. Se aşeză şi adulmecă apreciativ tocănița, apoi îşi luă lingura. Anakin strecură rapid piatra sub buza castronului său, unde nu putea fi văzută.

— Aşadar, este asta experiența îmbucurătoare pe care ți-au promis-o în broşură? întrebă fata. Elevii care sunt complet speriați te deranjează?

Ochii ei căprui sclipiră. Erau adânci şi calzi şi îi aminteau de o altă fată, mai frumoasă decât ea – o regină, de fapt. Văzuse aceeaşi inteligență, aceeaşi încredere. Acea amintire, mai mult decât prietenia fetei, mai mult decât piatra de râu, îi dizolvă nodul de furie din burtă.

Fata săpă în mâncare cu lingura şi înghiți o îmbucătură enormă.

— Nu-ți face griji. O să fie mai bine.

— Da?

Ea zâmbi.

— Vei absolvi. Îşi întinse mâna. Marit Dice.

El i-o strânse.

— Anakin Skywalker.

— Eşti la cursul meu de filosofie politică. Nu spui prea multe.

— Tu da.

Ea mai luă o îmbucătură.

— Am opinii, spuse ea, ridicând din umeri. Profesorii cred că sunt prea deşteaptă pentru binele meu. Ceea ce nu contează prea mult, pentru că ei nu contează. Oricum, nu vor da nicio referință bună unui student bursier.

— De ce nu? întrebă Anakin.

Cu coada ochiului, îl văzu pe Reymet sprijinindu-se de un perete.

Anakin observă că Reymet îl privea pe profesorul Aeradin în timp ce înfigea furculița într-o bucată mare din prânz. Aeradin ar fi trebuit să patruleze în sala de mese, dar îşi umpluse farfuria de la bufet. Anakin observase că majoritatea profesorilor făceau asta. Bănuia că mâncarea elevilor era mult mai bună decât cea oferită profesorilor.

— Pentru că dau referințe bune doar *elevilor de elită*, spuse Marit. Rupse o bucată de pâine şi o înmuie în bol, apoi luă o îmbucătură. Ar trebui să vezi ce se întâmplă înainte de absolvire. Vin tații, mamele şi binefăcătorii şi le dau profesorilor cadouri. Cadouri adevărate. Cum ar fi un speeder. Sau bilete pe o navă stațiune. Lucruri de genul ăsta. Şi brusc, micuțul lor drag ajunge consilier Senatorial.

Flutură pâinea prin aer.

Reymet luă brusc o tartă cu cremă şi fugi din cameră. Ferus îi făcu semn lui Anakin, apoi ieşi după Reymet. Anakin ar fi vrut să continue să vorbească cu acea fată interesantă, dar el şi Ferus se înțeleseseră să îl țină sub supraveghere pe Reymet.

— Ce păcat, spuse Anakin. Cred că am nevoie de mai mult ceai. Mă scuzi un minut?

Marit ridică din nou din umeri.

— Sigur.

Anakin speră că nu fusese nepoliticos. Îi aruncă o privire rapidă profesorului Aeradin, care încă îşi mai plescăia buzele deasupra mâncării, apoi se strecură pe uşă. Îl văzu pe Ferus la capătul holului şi se grăbi spre el.

— L-ai pierdut?

— A intrat într-o zonă restricționată, spuse Ferus.

Arătă spre o uşă care părea închisă până când Anakin observă că între marginea uşii şi perete fusese pusă o mică pană. Se aplecă să o examineze. Era o bucată mică şi flexibilă de oțel transparent care era aproape invizibilă. Când apăsă pe margine, uşa se deschise suficient de mult pentru ca el să-şi strecoare o mână înăuntru. Întinse mâna şi căută comenzile. Apăsă butonul şi uşa alunecă.

— Destul de inteligent, spuse el.

— Este zona profesorilor, aşa că nu are alarmă, spuse Ferus. Mă întreb ce face acolo.

— Hai să aflăm.

Anakin se grăbi să intre pe uşă. De îndată ce Ferus trecu, poziționă pana şi apăsă butonul pentru a închide uşa. Aceasta alunecă aproape închisă.

— Şi dacă suntem prinşi? spuse Ferus. Am putea fi închişi în camerele noastre între cursuri. Cum vom mai investiga?

— Destul de simplu. Va trebui să evităm să fim prinşi, spuse Anakin.

Coridorul era gol. Înaintară, fără să facă niciun zgomot. Birourile profesorilor se înşirau de-a lungul pereților, toate neocupate. Profesorii erau în clase sau îi supravegheau pe elevi. La capătul holului se afla o uşă pe care scria SALONUL PROFESORILOR. Era uşor întredeschisă. Anakin îşi lipi ochiul de crăpătură.

Reymet ținea plăcinta cu cremă între dinți în timp ce introducea un disc plat într-un datapad şi apoi îl plasa într-un dulap pe care scria AERADIN. Închise uşa dulapului şi apoi tastă câteva numere pe un bloc de date din lateral. Anakin auzi un clic de blocare. Mestecând, Reymet începu să răsfoiască absent câteva foi lăsate pe

dulap. Anakin se dădu înapoi şi îi făcu semn lui Ferus.

— Deci aşa s-a infiltrat în testul holografic al lui Aeradin, şopti Anakin. Este destul de inteligent. Trebuie să fi furat discul lui Aeradin când era la masă.

Ferus aprobă din cap.

— Cu siguranță ştie cum să ocolească măsurile de securitate. Cred că unul dintre noi ar trebui să fie cu ochii pe el. Este în două dintre clasele mele. O voi face eu.

Era o concluzie logică, dar Anakin se simți totuşi enervat. Ferus nu se consultase cu adevărat cu el. Era mai degrabă ca şi cum ar fi gândit cu voce tare. Era tipic pentru comportamentul autoritar al lui Ferus, şi totuşi se aştepta ca Anakin să coopereze cu el fără să se plângă. Ştia că, dacă îi spunea asta lui Obi-Wan, Maestrul său îi va da la o parte sentimentele şi va spune că misiunea era mai importantă şi că echilibrul interior nu putea fi atins fără seninătate.

Toate astea erau adevărate, dar Anakin ar fi pariat pe un singur lucru – când Obi-Wan era Padawan, nu trebuise să aibă de-a face cu cineva ca Ferus Olin.

Anakin şi Ferus se grăbiră să se întoarcă în sala de mese. Ştiau că Reymet se va întoarce şi el. În curând, masa de prânz se va termina.

Studenții începeau să-şi adune lucrurile şi să pornească spre cursuri când Anakin intră în sala de mese şi se întoarse la masa lui. Marit dspăruse. Îşi strecură degetele sub castronul încă plin. La fel şi piatra lui de râu.

Capitolul 5

Obi-Wan fu condus imediat în biroul privat al lui Berm Tarturi. Senatorul de Andara avea un apartament grandios, în care atârnau perdele delicate, argintii şi aurii, de shimmersilk. Diferitele flori din Andara erau cusute cu fir purpuriu strălucitor în țesătură. În locul unui birou sau al unei mese, Berm Tarturi stătea pe o platformă cu perne de pluş. Platforma avea o suprafață de lucru care pivota de dedesubt, astfel încât se putea întinde şi lucra în acelaşi timp.

Tarturi era un bărbat mare, cu chelie şi barbă neagră, lungă. Îl privi pe Obi-Wan, iar tristețea de pe fața lui contrasta cu împrejurimile luxoase.

— În sfârşit, am primit veşti de la ei.

Împinse un ecran de date spre Obi-Wan. Cavalerul Jedi înaintă pentru a-l citi.

ÎL AVEM PE FIUL TĂU. AŞTEAPTĂ MAI DEPARTE INSTRUCȚIUNI.

Pe ecran apărea imaginea unui băiat înalt şi musculos care strângea o pătură în jurul umerilor. Gura îi era răsucită într-un mod care îi spunea lui Obi-Wan că încerca să fie curajos. Obi-Wan simți cum îi creşte furia la acea privelişte, dar îşi păstră vocea neutră.

— Nu sunt prea multe de spus, zise el.

Berm îşi lăsă capul în mâini.

— Încearcă să mă tortureze. Există o răzbunare personală aici. O pot simți.

— Bănuieşti despre cine este vorba? întrebă Obi-Wan.

— Este Rana Halion, spuse Berm. Sunt sigur de asta. Ea este forța motrice din spatele celor care doresc să răstoarne sistemul comercial Andaran. Ea este conducătoarea Ieriei, următoarea planetă ca mărime după Andara. O cunosc de ani de zile. E un politician nemilos. A adunat o armată secretă şi a convins alte câteva lumi să se alăture efortului ei. Acum se află în Senat, făcând lobby pentru a obține ajutor pentru cauza ei. Pretinde că sistemul Andara are nevoie de doi reprezentanți în Senat. Încearcă să pună mâna pe putere, nimic mai mult. Spune că vorbeşte în numele majorității celor din sistemul Andara. Este o minciună! Eu sunt Senatorul de Andara. Nu se va opri de la nimic pentru a obține ceea ce vrea.

— Ar răpi un tânăr băiat? întrebă Obi-Wan. E o acuzație serioasă, domnule Senator.

Senatorul îşi ridică privirea spre Obi-Wan cu tristețe.

— Ea este o persoană serioasă. Ce sunt regulile şi legile pentru ea? Sunt sigur că ea sau susținătorii ei au intrat în biroul meu şi s-au uitat prin dosarele mele.

— V-a fost încălcată securitatea? întrebă Obi-Wan.

— Nu, dar ştiu că a fost aici! Cineva a fost! insistă Berm. Îți spun, ea îl are pe fiul meu. Ce ai de gând să faci în privința asta?

Vocea lui Berm se ridicase strident.

— Sunt aici pentru a vă găsi fiul, spuse Obi-Wan calm. Voi investiga ceea ce mi-ați spus. Acuzarea ei fără dovezi nu ne va duce nicăieri. Iar dumneavoastră nu vreți să-l puneți în pericol pe Gillam.

Berm se prăbuşi pe spate în perne.

— Nu, bineînțeles că nu. Nu am informat securitatea de pe Coruscant pentru că sunt atât de greoi. Ştiam că Jedii se pot descurca în mod discret. Doar că mă tem pentru Gillam. El se crede adult. Are doar şaisprezece ani.

Se uită la ecranul de date şi privirea i se înmuie.

— Ştiu cum e, spuse Obi-Wan, gândindu-se la Anakin.

— Trebuie să-l găsim curând, spuse Berm.

— Aveți duşmani în Senat? întrebă Obi-Wan.

Berm clătină din cap.

— Mi-e greu să cred asta, domnule Senator, spuse Obi-Wan. Toți politicienii au dușmani.

— Nu şi eu, ripostă Berm. Oh, presupun că am dezacorduri politice cu colegii mei. Dar dușmani? Eu nu-i cultiv.

— Nu este nevoie să ne cultivăm dușmanii, spuse Obi-Wan. Apar fără ajutorul nostru. Simți că Berm Tarturi nu voia să răspundă la întrebare, aşa că încercă o altă abordare. Vorbiți-mi despre securitatea de la *Şcoala de Elită*.

— Le-am cerut un raport care să includă înregistrările de date din acea noapte, spuse Berm. Întinse mâna după un holodosar. Iată raportul. Îl împinse spre Obi-Wan cu nerăbdare. Poate vei putea găsi ceva în el. Eu nu am putut. I-am pus pe cei mai buni experți în securitate să se ocupe de el. Am ales *Şcoala de Elită* nu doar datorită reputației sale, ci şi datorită securității. Rivalizează cu cele mai bune din galaxie. Cum a putut Gillam să dispară pur şi simplu? Asta mă face să cred că Rana e responsabilă. Ea are un tezaur planetar de care să se folosească. Ar putea angaja cea mai sofisticată echipă tehnică din galaxie pentru a trece de sistem. Nu a intrat aici fără să declanşeze alarma?

Obi-Wan aruncă o privire rapidă la holodosarul din mâinile sale.

— Totul pare în ordine, dar îi voi pune pe analiştii de la Templu să se uite peste el. Cât de des comunicați cu fiul dumneavoastră în mod normal?

— Aproape în fiecare seară. Şcoala are o oră de contact seara. În rest, comunicațiile sunt oprite.

Obi-Wan ştia asta. Elevii erau restricționați în ceea ce priveşte utilizarea dispozitivelor de comunicare, cu excepția unei perioade de o oră. Era ora pe care o stabilise pentru a vorbi cu Anakin şi Ferus.

— Suntem foarte apropiați, continuă Berm. Mama lui a murit acum trei ani.

Obi-Wan se uită la raportul de securitate.

— Aici scrie că ultima dată v-ați întâlnit cu Gillam acum mai bine de o lună.

Berm se înroşi.

— Sunt multe detalii la Senat care necesită atenția mea. Asta nu înseamnă că nu sunt apropiat de fiul meu.

— Gillam avea prieteni deosebiți la şcoală?

— Bineînțeles. Este foarte popular.

— Cum îi cheamă?

Berm se uită la el cu privirea pierdută.

— Ah... lasă-mă să văd. Hmm. Nu-mi amintesc. Stresul întregii afaceri este atât de mare, încât e greu să-mi amintesc fiecare detaliu...

— Ce ziceți de vacanțe? Unde şi le-a petrecut Gillam?

— Cu mine, bineînțeles. Cu excepția cazului în care îndatoririle mele aici îl împiedicau să mi se alăture. Atunci îşi petrecea vacanțele la casa noastră de pe muntele Andara.

— De unul singur?

— Bineînțeles că nu. Erau prezenți servitori.

Obi-Wan dădu din cap. Începea să-şi facă o imagine despre băiatul singuratic.

Berm păru să simtă acest lucru, pentru că spuse repede:

— Dar îi plăcea să vină aici să mă viziteze. A fost aici acum o lună. Vrea să fie Senator, ca şi mine. Suntem foarte apropiați.

— Bineînțeles, spuse Obi-Wan. Lăsați-mă să iau acest mesaj cu mine şi vă voi ține la curent.

— Voi face tot ce pot face pentru fiul meu, spuse Berm.

— Apreciez asta, domnule Senator Tarturi, răspunse Obi-Wan.

El credea că Senatorul era sincer. Dar nu credea că Tarturi îi spusese totul. Senatorii erau obişnuiți să ascundă o parte din adevăr pentru a se pune în cea mai bună lumină. Aşa era firea lor. Avea nevoie de o imagine clară a rolului Senatorului Tarturi în Senat şi ştia exact pe cine să întrebe.

Obi-Wan încercă să acceseze uşa micului birou al lui Tyro Caladian, dar uşa se blocă după ce alunecase doar câțiva centimetri.

— Tyro? strigă el prin crăpătură.

— Pleacă, îi răspunse o voce înăbuşită.

— Sunt Obi-Wan!

— Obi-Wan! Pe toate stelele, nu te mişca.

Obi-Wan auzi zgomote de izbituri şi lovituri.

— Vin – oof! Nu… Aproape am ajuns… ah!

Uşa se deschise încet, împinsă de Tyro.

— Nu poți…., pufni el, să-ți foloseşti Forța… ca să mă ajuți?

Obi-Wan se sprijini de cadrul uşii, privind.

— Mă distrez prea mult.

Tyro reuşi să deschidă uşa până la capăt. Îşi şterse fruntea, acolo unde blana i se udase de transpirație.

— Sunt atât de bucuros să te distrez. Mulțumesc.

Obi-Wan pătrunse înăuntru. Biroul lui Tyro era plin de cutii de plastoid înghesuite cu documente. Alte cutii de dosare din plastoid erau stivuite pe un perete. Unele dintre ele fuseseră împinse în uşă, făcând-o să se blocheze.

— Ce se întâmplă?

— Ți-am spus că voi afla ceva despre Sano Sauro, zise Tyro, cățărându-se pe o cutie pentru a ajunge la un birou plin de holodocumente. Am rechiziționat toate documentele din registrul Senatului care implică lumea lui natală. Nu a putut să sigileze totul, doar documentele sale personale.

— Toate? întrebă neîncrezător Obi-Wan. Dar este Senator de nouă ani!

Tyro privi cu părere de rău biroul aglomerat.

— Ei bine, s-ar putea să dureze ceva timp. Dar ce pot face pentru tine, Obi-Wan? Sunt la dispoziția ta, ca întotdeauna.

— Ce ştii despre Berm Tarturi? întrebă Obi-Wan.

Ridică o mână şi folosi Forța ca să dea la o parte un turn de documente pentru a se aşeza. Tyro privi de la uşurința gestului lui Obi-Wan înapoi la uşa cu care se luptase el. Urechile îi tresăriră în timp ce se aşeza.

— Cu siguranță mi-ar prinde bine Forța asta a ta. Gândeşte-te cât aş putea economisi la serviciul de menajeră. Oricum – Tarturi. Cel al cărui fiu a fost răpit.

Obi-Wan fu surprins.

— De unde ştii asta? Nu a fost nicio veste oficială.

Tyro zâmbi, dinții lui mici şi ascuțiți sclipind.

— De ce eşti în acest birou?

Obi-Wan îşi înclină capul.

— Pentru că tu auzi totul.

— Ce anume vrei să ştii? spuse Tyro. Ştiu multe despre Senatorul Tarturi. De exemplu, în momentul de față este angajat în lupta carierei sale politice.

— Cine este cel mai mare duşman al său în Senat? întrebă Obi-Wan.

— Vorbeşti serios? spuse Tyro. Nu ştii?

— De ce altceva aş fi aici? întrebă Obi-Wan iritat. Pentru că îmi place să depun dosare?

— Sano Sauro este cel mai mare duşman al său, spuse Tyro.

— Sauro? Obi-Wan simți cum i se accelerează pulsul. Tarturi nu l-a menționat.

Tyro pufni pe nas.

— Nu ar fi făcut-o. Sunt prinşi într-o luptă acerbă pentru redistribuirea rutelor comerciale. O încurcătură birocratică tipică de-a Senatului, dar pentru ei – ar putea la fel de bine să fie vorba de viață şi de moarte. Înseamnă bani, şpăgi… şi realegere. Bătălia i-a făcut să devină duşmani de moarte.

— Dar de ce nu mi-ar fi spus Tarturi asta? se întrebă Obi-Wan.

— Pentru că Senatorii nu recunosc niciodată că au duşmani, Obi-Wan, spuse Tyro cu răbdare. Nu ai aflat asta până acum? Le dau adversarilor lor mai multă

putere dacă îi recunosc.

— Chiar şi atunci când lipseşte fiul său?

Tyro râse, dar râsul nu avea niciun pic de umor în el.

— Ar putea lipsi şi mama lui, soția lui, şi câinele lui nek[2] de luptă. Tot nu ți-ar spune totul.

— Deci, spuse Obi-Wan gânditor, dacă Berm Tarturi ar fi distras de răpirea fiului său...

— Sauro ar putea profita din plin, încheie Tyro. Comitetul este în sesiune chiar acum. Dacă Tarturi lipseşte chiar şi de la o singură şedință, Sauro ar putea câştiga avantajul. Tyro se aşează mai drept. Crezi că Sauro ar putea fi implicat?

— Sauro o cunoaşte pe Rana Halion? întrebă Obi-Wan.

— Lidera opoziției Andarane? Nu prea cred, răspunse Tyro. Dacă s-a întâlnit cu ea, ar fi trebuit să o fi făcut în secret. Bineînțeles că i-ar sprijini eforturile în sistemul Andara. Ar distruge baza puterii lui Tarturi. Tyro bătu cu un deget cu trei articulații pe un teanc de fişe de date. Ca să nu mai vorbim de faptul că Halion ar putea obține noi rute comerciale dacă îl sprijină pe Sauro. Amândoi au multe de câştigat dintr-o alianță.

— Deci, dacă Halion a pus la cale un complot pentru a-l răpi pe Gillam Tarturi, Sauro ar putea-o ajuta, spuse Obi-Wan.

Tyro aprobă din cap.

— Duşmanul duşmanului meu este prietenul meu, vrei să spui.

— Sau ar fi putut să pună la cale complotul şi să o înroleze pe ea. Cu siguranță este ceva de care este capabil.

Urechile lui Tyro tresăriră entuziasmate.

— Dacă am putea găsi dovezi, ar însemna sfârşitul carierei sale. L-aş băga în închisoare. Iar tu ai avea dosarele. Blocajul *Ordinului de dezvăluire* ar fi dizolvat.

— Şi l-am găsi pe Gillam Tarturi, spuse Obi-Wan.

---

[2] Nek – specie prădătoare negânditoare caracterizată prin fizicul lor îndesat, blana galbenă, dinții ascuțiți şi lătratul aspru. Puteau alerga la viteze mari şi erau considerați periculoşi pentru oameni.

Capitolul 6

— Astăzi vom lua în considerare efectul geopolitic al marii Ciume Lali, spuse profesoara Win Totem.

Apoi se aşează cu mare demnitate, chiar pe un rulou de cremă. Clasa explodă de râs. Dură un pic prea mult, remarcă Anakin. Neliniştea constantă pe care o simțeau elevii îi determina să se agațe de orice distragere.

Profesoara înaltă, cu ținută regală, se ridică în picioare şi privi pata de culoare rubinie de pe spatele rochiei ei albe din septsilk.

— Ferus Olin, rosti ea. Tu eşti responsabil pentru asta!

Ferus tresări.

— Vă asigur, doamnă profesoară, că nu sunt.

— Încă zece demerite pentru minciună, lătră profesoara Win Totem. Pielea ei albastră se coloră într-un mov furios. Eşti singurul care ar fi putut să o facă. Ți-am cerut să distribui notițele înainte de ore.

Anakin privi cum Ferus îşi frângea mâinile. Ştia la ce se gândea. El şi Reymet distribuiseră notițele împreună. Acum făceau totul împreună. Măgulit de atenția lui Ferus, Reymet devenise colegul lui. Dar Reymet nu se putea abține să nu-şi facă glumele, iar Ferus era cel învinuit. Anakin ştia, de asemenea, că Ferus nu putea să-l arate cu degetul pe Reymet. Încerca să se împrietenească cu el. În plus, dacă Ferus l-ar fi dat de gol pe Reymet, ar fi fost un turnător, ceea ce elevii numeau *womp fink*.

Fața lui Reymet era inocență pură. Clătină din cap cu îngrijorare în timp ce studia pata de pe roba profesoarei Totem.

Profesoara se întoarse la lecție. Anakin îşi ascunse rânjetul în timp ce se apleca asupra ecranului de date. Aşa-i trebuia lui Ferus. Îşi asumase sarcina de a-l supraveghea pe Reymet. Merita consecințele. Anakin nu-şi putea imagina două persoane mai diferite una de cealaltă, decât Ferus şi Reymet. Ştia că plăcerea secretă pe care o simțea văzându-l pe Ferus că era învinuit pentru o glumă. nu era ceva în stilul Jedi, dar, pe de altă parte, abia aştepta să le spună prietenilor săi Tru şi Darra că Ferus primise demerite pentru că pusese un rulou de cremă pe scaunul unui profesor.

Cu coada ochiului, o văzu pe Marit privindu-l curioasă. Se jucase de-a aşteptarea cu ea. După ce descoperise că îi lipsea piatra, primul lui impuls fusese să se repeadă după ea şi să o ceară înapoi. Era bunul lui cel mai prețios şi ura să fie lipsit de ea. Dar se oprise. Ce ar fi făcut Obi-Wan?

Respiră adânc şi gândeşte, Anakin.

Aşa că se întrebă de ce o luase Marit. Trebuie să fi ştiut că el îşi va da seama imediat că ea o avea. Voia să provoace o confruntare? Voia să vadă ce va face el?

Anakin decise să aştepte. Nu era cea mai uşoară cale de acțiune pentru el. Nici pe departe. Dar era nedumerit şi intrigat de Marit şi voia ca şi ea să simtă la fel. Să-l lase pe Ferus să-l urmărească pe Reymet.

Instinctul lui Anakin îi spunea că Marit era mai mult decât ştia el.

Aşa că, deşi simți ochii ei asupra lui, nu se întoarse. Şi nici nu o băgă în seamă când profesoara Totem îi puse să se împartă în grupuri, iar Marit se alătură grupului lui. Nu răspunse nici când ea încercă să îi atragă atenția, nici măcar în timpul celei mai plictisitoare porțiuni a prelegerii profesoarei.

Avea să vină ea la el, ştia bine asta. După curs, ea va găsi un pretext pentru a vorbi cu el. O scotea din minți pentru că o lăsase să aştepte.

Mai bine să aştepți să-ți prinzi prada decât să loveşti prea devreme. Obi-Wan îl sfătuise, iar şi iar, despre virtuțile răbdării. În cele din urmă, începuse să înțeleagă

de ce Maestrul său îl tot încuraja. Funcționa. Câteodată.

Ora se încheie. Anakin ieşi pe uşa sculptată. Părăsi holul şi accesă uşile din durotel care duceau în curte. Chiar dacă era dominată de ferestre, curtea se simțea retrasă. Era o zi mohorâtă şi întunecată, iar el o avea doar pentru el. Studenții evitau acum locurile izolate. Călătoreau în perechi sau în grupuri şi mergeau direct la cursuri.

— În regulă, renunț la luptă, spuse Marit din spatele lui.

El se întoarse.

— Nu ştiam că suntem în război.

Ea ridică piatra.

— Ştii că am asta. Nu o vrei înapoi?

— Ba da, zise Anakin. Chiar şi în întuneric, piatra de râu strălucea, suprafața ei fiind neagră şi lucioasă ca o oglindă plină de lumină reflectată.

— Şi nu m-ai denunțat.

— Nu.

— Această piatră este importantă pentru tine. Pot să-mi dau seama. De ce?

— A fost un cadou, spuse Anakin.

— De la tatăl tău?

Dorul izbucni în el. El nu avea un tată. Shmi fusese foarte clară în privința asta. Nu înțelegea, dar acceptase. Nu se gândea la lipsa lui; nu o făcuse niciodată. Dar, pe neaşteptate, durerea izbucni în el şi îl luă prin surprindere.

Apoi se gândi la Obi-Wan şi durerea dispăru.

— Da, spuse el. Ai de gând să mi-o dai înapoi?

Ea o ridică, pipăind-o cu atenție.

— Încă nu sunt sigură.

Ar fi fost atât de uşor pentru el să folosească Forța pentru a o lua înapoi. În schimb, Anakin se mişcă. Lovitura lui de picior abia îi atinse vârful degetelor, dar desprinse piatra şi o trimise direct spre el. Întinse o mână şi o prinse.

Marit clipi. Îşi privi mâna, încă întinsă, dar acum goală.

— Nici măcar nu te-am văzut mişcându-te. Cum ai făcut asta?

Anakin strecură piatra înapoi în buzunarul interior ascuns al tunicii sale.

— Multă practică. Acum e rândul tău să răspunzi la întrebări. De ce ai luat-o?

Ochii ei întunecați străluciră.

— Pentru că am vrut să văd ce vei face.

— Un test, spuse Anakin. Am trecut?

Marit zâmbi doar şi schimbă subiectul.

— Te-am văzut în simulatorul de zbor zilele trecute. Ai fost destul de bun.

Era singurul domeniu în care nu-şi ascunsese îndemânarea. Îi era greu lui Anakin să stea într-o cabină de pilotaj şi să nu zboare rapid şi cu măiestrie.

— Mulțumesc.

— Aş vrea să-ți fac cunoştință cu nişte prieteni de-ai mei. Vrei să vii cu mine acum? Este modulul nostru liber.

Anakin aprobă din cap. Poate că Marit nu îi răspunsese la întrebarea despre trecerea testului, dar nu era nevoie să o facă. Îl trecuse. Întrebarea era: în ce scop?

Capitolul 7

Obi-Wan se holba la holodosarul din fața lui. Răsfoi datele pentru ceea ce i se părea a fi a mia oară. Nu putea găsi cheia.

Ceva se întâmplase în noaptea în care Gillam dispăruse, dar înregistrările de securitate arătau că nimic nu fusese încălcat. Obi-Wan se uitase peste raport. Cel mai bun expert în securitate de la Templu, Cavalerul Jedi Alam Syk, se uitase şi el. Nu era nimic ieşit din comun. Era ca şi cum Gillam ar fi dispărut în aer.

Obi-Wan se uită şi pe biletul scurt trimis de răpitori. Era ciudat că nu ceruseră credite şi nu făcuseră nicio cerere. Biletul părea mai mult o tactică de amânare decât orice altceva. Exista o şansă ca biletul să fie legat de un anumit datapad, dar până nu aveau un suspect, nu puteau face nimic cu el.

Obi-Wan se uită din nou la raportul de securitate. Avea sentimentul sâcâitor că îi scăpa ceva evident. Comunicatorul lui semnaliză şi el răspunse brusc.

— Da?

Vocea emoționată a lui Tyro vibră în aer.

— Am găsit ceva. Am analizat datele din ultimii cinci ani de activitate ilicită a lui Sauro – oricum, chestiile cu care a fost prins – şi le-am trecut prin programul meu de probabilități, căutând conexiuni. Am restrâns locurile lui secrete de întâlnire la trei. Apoi am comparat programul său cu întâlnirile din comitet şi…

— Tyro, spuse Obi-Wan cu multă răbdare, te rog, treci la subiect.

— Se întâlneşte în secret cu Rana Halion, spuse Tyro în grabă.

— Acum?

— Cred că da. O urmăresc chiar acum şi se îndreaptă spre un loc pe care el l-a folosit în trecut pentru întâlniri secrete. Este doar o bănuială, dar…

— Spune-mi unde, ceru Obi-Wan.

Tyro îi dădu indicațiile. Obi-Wan ieşi în grabă din Templu. Luă unul dintre speederele Templului şi zbură prin culoarele spațiale aglomerate de pe Coruscant, plonjând câteva sute de niveluri mai jos, până la o curte cu iarbă, înconjurată de magazine şi cafenele. Parcă speederul şi se grăbi spre locul prestabilit unde îl aştepta Tyro. Acesta se aşezase într-o cafenea aglomerată, sub o marchiză care crea o umbră adâncă. De aici avea vedere spre locurile din curte. Făcând un semn din cap către Tyro, Obi-Wan se aşeză lângă el şi privi zona.

E o locație înțelept aleasă pentru o întâlnire secretă, gândi el. Numeroasele magazine şi cafenele făceau ca pasajele să fie aglomerate. Existau numeroase intrări şi ieşiri, iar în apropiere convergeau mai multe benzi spațiale aglomerate. Turbolifturi de sticlă făceau legătura cu nivelurile de deasupra şi de dedesubt. Dacă cineva ar fi avut nevoie să dispară rapid, i-ar fi fost uşor.

— Iat-o, spuse Tyro pe un ton scăzut. Exact la timp.

Obi-Wan se uită curios la Rana Halion. Îi studiase imaginea în documente, dar părea mai impunătoare în persoană. Îmbrăcată pentru a se amesteca în mulțime, purta o mantie de călătorie, maro, cu glugă. Era o umanoidă înaltă şi zveltă, cu părul alb tuns scurt şi răsucit în țepi. Manşete largi de aur înconjurau fiecare încheietură puternică. Chiar şi de la acea distanță, remarcă intensitatea ochilor ei, de un albastru atât de deschis încât erau aproape incolori. Se plimba prin curte, aruncând priviri în vitrinele magazinelor. Pentru un trecător ocazional, părea că vrea să cumpere ceva. Dar Obi-Wan văzu cum privirea ei se îndrepta încontinuu spre scaunele din curte. Cu siguranță aştepta pe cineva.

Tyro comandă un rând de băuturi, astfel încât să nu se facă remarcat. Obi-Wan îşi sorbi sucul, atent la orice semn al lui Sano Sauro. Minutele treceau.

Putea să vadă nerăbdarea în mersul Ranei Halion. Mâinile i se răsuceau, apoi se relaxau. Rămase jos câteva minute, apoi se ridică să se plimbe din nou.

— Unde este? întrebă Obi-Wan.

— Nu ştiu, se frământă Tyro. Sunt sigur că se întâlneşte cu ea. Este o coincidență prea mare, ca ea să fie în locul ăsta. Ai crede că, dacă te chinui să pui pe cineva sub supraveghere, ar trebui să coopereze. Cum poate Sauro să ne facă asta? E ca şi cum ar şti că suntem aici.

Obi-Wan îşi înăbuşi un geamăt. Îşi întinse mâna.

— Lasă-mă să-ți văd comunicatorul.

Tyro i-l întinse.

— Ce este?

Obi-Wan îşi scoase propriul comunicator şi luă legătura cu Aiam Syk de la Templu.

— Poți să faci o verificare? întrebă el, citind datele de pe comunicatorul lui Tyro.

În câteva secunde, Alam răspunse:

— Are *o urmă* pe el. Vine de la… Senat. Aşteaptă…

Obi-Wan auzi clicuri de taste. Alam putea urmări orice semnal.

— Hmmm. Cunoşti un Senator Sano Sauro? Se pare că este interesat de ceea ce pune la cale Tyro Caladian.

Obi-Wan aruncă comunicatorul înapoi spre Tyro.

— Uite-ți răspunsul. Îți sugerez ca pe viitor să faci o verificare de rutină a securității transmisiilor comunicatorului tău.

— Nu am fost niciodată suficient de important înainte pentru a avea nevoie să fac asta, spuse Tyro. Cred că e un semn bun.

— Cu excepția faptului că am pierdut şansa de a-l prinde pe Sauro, spuse Obi-Wan.

De cealaltă parte a curții, Rana Halion ieşi dezgustată şi chemă un taxi aerian.

— Ce urmează? întrebă Tyro. Mă îndoiesc că Sauro va mai folosi vreunul dintre locurile obişnuite.

— Tocmai de aceea este timpul să-l confruntăm direct, spuse Obi-Wan. Timpul se scurge pentru Gillam.

* * *

Sano Sauro se afla la un eveniment al Senatului la care participau mulți demnitari. Obi-Wan şi Tyro se strecurară cu uşurință prin mulțime. Obi-Wan îl zări pe Sano Sauro şi se îndreptă spre el pentru a-l asculta. Tyro se alătură unui grup care îl înconjura pe Berm Tarturi.

— Mă bucur că ai putut să ni te alături până la urmă, îi spunea un Senator lui Sauro. Comemorarea dedicării plăcii de pe peretele orientat spre sud al coridorului principal nord-sud al aripii de nord-est a Complexului Bis reprezintă un pas important în promovarea armoniei în galaxie.

— Sunt de acord, zise Sauro calm. O altă placă cu un citat referitor la necesitatea păcii va vindeca cu siguranță numeroasele conflicte sângeroase şi sălbatice.

Celălalt Senator îşi umflă cu mândrie obrajii verzi şi solzoşi.

— Artizanii din sistemul meu natal au fost responsabili pentru această placă.

— Atunci sunt de două ori mai sigur că îşi va face treaba, răspunse Sauro.

Nu exista nicio urmă de ironie în tonul său, observă Obi-Wan, dar Sauro reuşise să o transmită. Cu toate astea, sinceritatea aparentă a tonului său ar fi făcut dificilă contestarea lui. La fel şi expresia lui impasibilă. Pielea era întinsă atât de bine pe oasele feței sale, încât rareori înregistra o emoție.

Îl zări pe Obi-Wan.

— Vreți să mă scuzați?

Sauro se îndreptă brusc spre ieşire, strecurându-se prin mulțime cu experiența celui obişnuit să scape de adunările plictisitoare. Obi-Wan porni după el, dar vocea lui Berm Tarturi răsună în încăpere. Sauro se opri brusc, dar nu se întoarse.

— Ce drăguț din partea ta să spui asta, zise Berm către grupul de Senatori care îl înconjurau. Nu, încerc să păstrez foarte multă liniște. E o chestiune privată. Cu toate astea, alții caută să exploateze durerea mea. Oh, nu că m-aş aştepta la vreun tratament special, dar cei care ar profita de disperarea unui tată...

Tyro îşi ridică sprâncenele spre Obi-Wan. Evident, Tarturi abandona discreția atunci când putea câştiga simpatie. Obi-Wan văzu rânjetul lui Sauro. Era disprețuitor față de tacticile lui Tarturi.

Sauro se întoarse. Vocea lui, dură ca gheața, tăie ca un laser prin fanfaronada lui Berm.

— Da, toți cei care exploatează durerea privată sunt josnici. Îi aruncă lui Tarturi o privire răutăcioasă. Indiferent cine o face.

Senatorii se uitară înainte şi înapoi la cei doi duşmani, unii cu teamă, alții aşteptând cu aviditate un război al cuvintelor. Ochii lui Tyro străluciră, sperând, fără îndoială, că Sauro va lăsa să-i scape ceva la mânie. Dar Sauro îi întoarse pur şi simplu spatele lui Tarturi şi se strecură prin mulțime, o siluetă subțire în negru.

Un grup de Senatori porniră brusc spre Berm Tarturi, în timp ce alții se îndepărtau, iar lui Obi-Wan îi trebuiră câteva secunde prețioase pentru a se desprinde din mulțime. Când împinse uşa spre ieşire, Sauro dispăruse deja. Obi-Wan se îndreptă spre apartamentul de birouri al lui Sauro.

De îndată ce intră, asistentul personal al acestuia se ridică în picioare.

— Nu este aici.

— Ți-a zis el să spui asta?

Obi-Wan trecu pe lângă el, îndreptându-se spre uşă.

— Chem paza.

— E alegerea ta.

Obi-Wan nu mai avea răbdare cu protocolul. Ridică mâna şi folosi Forța pentru a deschide uşa biroului interior al lui Sauro. Acesta se întoarse, speriat, când intră Obi-Wan.

— Asta e scandalos! spuse el, pierzându-şi calmul obişnuit.

— Te întâlneşti în secret cu Rana Halion, spuse Obi-Wan.

— Nu ai nicio dovadă în acest sens, spuse Sauro, recăpătându-şi calmul.

— Am dovezi că l-ai pus pe Tyro Caladian sub supraveghere, zise Obi-Wan.

Sauro stătea în spatele biroului său lung. Nu era un om înalt, dar biroul era coborât mult spre podea pentru a da această impresie. Spinii înalți şi roşii ai tufei de claing se ridicau în colțuri, înjunghiind aerul. Buzele lui subțiri se răsuceau în timp ce se apleca în față, sprijinindu-se pe încheieturile mâinilor.

— Şi de ce n-aş face-o? Nu-mi place să fiu investigat de tineri avocați parveniți. Am o îngrijorare legitimă cu privire la cine este exact acest Caladian şi ce vrea. Riscul asasinatului şi al sabotajului fac parte din această slujbă şi trebuie să iau toate măsurile posibile pentru a mă proteja. Dacă doreşti să te adresezi Comisiei de Securitate a Senatului, fă-o.

— Te bazezi pe aceste comisii, spuse Obi-Wan. Fără îndoială, pentru că ți-ai mituit intrarea în majoritatea lor.

— Care este această răzbunare personală pe care o ai împotriva mea, Kenobi? Vocea lui Sauro torcea acum. Trebuie să mărturisesc că nu o înțeleg. Nu am făcut nimic care să te duşmănească. Poate că ar trebui să te pun sub acuzare.

— Ce fel de acuzare?

— Intrare prin efracție, de exemplu, zise Sauro, cu fața slabă şi inexpresivă. Forța este o armă ca oricare alta.

— Forța nu este o armă, răbufni Obi-Wan. Lasă-mă să te avertizez, Sauro. Investighez răpirea lui Gillam Tarturi. Dacă aflu că ai avut ceva de-a face cu asta...

Sauro râse.

— Răpirea unui copil! Nu prea e ceva în care m-aş băga. Te agăți de un fir de păr, Kenobi. Şi, încă o dată, îmi iroseşti timpul. Îşi luă comunicatorul şi apăsă cu degetul arătător pe un buton. Cred că te voi raporta pentru hărțuire. Poate că dacă petreci câteva ore de detenție la securitatea Senatului, asta te va ajuta să te calmezi.

— Amenințările îți dezvăluie frica, spuse Obi-Wan. Mă voi întoarce.

Capitolul 8

Prietenii lui Marit stăteau împreună pe terenul de atletism de afară. Păreau să-l aştepte pe Anakin. Observă că unul dintre ei îl privea cu atenție, din creştetul capului până la cizme. Elevul, un Bothan, se ridică în picioare imediat ce apărură ei.

— Deci ăsta e alesul, spuse el.

Era scund, mai scund şi decât Marit, iar părul ondulat până la umeri îi dădea un aspect blând, care era subminat de privirea sa pătrunzătoare. Era clar că nu era cineva pe care să îl subestimezi.

— El este Anakin, spuse Marit. Anakin, fă cunoştință cu Rolai Frac. Iar ei sunt Tulah, Hurana şi Ze.

— Ai călărit vreodată un swoop? întrebă Ze.

Era un umanoid, scund şi plinuț, cu ochi verzi apropiați şi două codițe care îi atârnau pe spate. Părea dornic de acțiune.

— De câteva ori, spuse Anakin.

— Aveam de gând să facem o cursă de swoopuri, spuse Tulah.

Anakin recunoscu capul alungit şi pielea palidă a unui nativ de pe Muunilinst. Tulah era înalt şi slab, cu un smoc de păr galben strălucitor care îi ieşea drept din cap. Vocea lui era genul orientată numai spre afaceri.

— Vrei să ni te alături?

— Doar o dată, în jurul terenului şcolii, spuse Marit.

— Sună distractiv, spuse Anakin.

— Singurul lucru este că, din punct de vedere tehnic, este împotriva regulilor, zise Hurana. Ea îi oferi un zâmbet timid, dar el îşi dădu seama că era testat. Va trebui să eviți droizii de supraveghere.

— Sună şi mai bine, spuse Anakin.

Marit arătă cu bărbia spre un swoop din apropiere.

— Atunci e al tău. Fereşte-te de profesori şi de camerele de supraveghere. Să mergem.

Marit şi prietenii ei îşi aruncară picioarele peste swoopuri. Anakin îi urmă. Îi luă o clipă să se obişnuiască cu comenzile swoopului şi rămase cu câteva secunde în urma lor. Nu era îngrijorat. Ştia să piloteze un swoop mai repede decât oricine altcineva.

Decolă după ei, străbătând cerul cenuşiu. În față era un punct de control de securitate. Anakin puteza vedea lentilele camerelor de luat vederi învârtindu-se. Marit ambală motorul şi întoarse swoopul într-o parte pentru a evita să fie urmărită. O secundă mai târziu, Hurana plonjat pe dedesubt, ratându-l cu foarte puțin. Anakin îi văzu rânjetul şi ştiu că aşa voise să facă. Ceilalți le urmară cu pricepere.

Anakin fu impresionat. Mări viteza, sincronizându-şi apropierea cu lentilele rotative ale camerei. Se ridică şi apoi coborî rapid, ratând obiectivul cu o jumătate de secundă. Împinse motorul la maxim şi îi ajunse rapid din urmă pe ceilalți. Nu încetini, ci trecu pe lângă ei. Văzu fața surprinsă a lui Rolai, dar Marit părea îngrijorată. Înțelese de ce. Sub el, un grup de profesori se opriseră pe scările din fața uneia dintre clădirile academice, discutând. Aveau să-l vadă în orice moment.

Întoarse în picaj spre stânga şi se îndreptă spre ramurile dese ale unui copac enorm. În spatele lui, o văzu pe Marit ridicându-şi swoopul şi făcând un cerc în afara razei de acțiune a profesorilor.

Anakin putea să plutească în ramuri, dar era prea nerăbdător. Se scufundă sub o creangă şi țâşni pentru a zbura pe deasupra alteia. Se strecură şerpuind printre ramurile groase, înclinându-şi corpul mai întâi într-o parte, apoi în cealaltă.

Nu făcu să tremure nici măcar o frunză. Profesorii continuară să vorbească, complet neştiutori de zborul în picaj de deasupra lor.

Ceilalți ocoleau copacii, făcând bucle pentru a-i evita pe profesori şi adăugând minute cruciale la timpul lor. El trecu de crângul de copaci, departe de ochii profesorilor, precum şi de Marit şi prietenii ei. Un droid de supraveghere se roti în față, surprinzându-l doar pentru o clipă. Anakin trase swoopul spre dreapta, evitând senzorii rotativi. Apoi plonjă pe sub droid şi îşi continuă drumul.

Zâmbind, Anakin se aplecă peste ghidon şi ambală motorul. Ocoli o cameră de supraveghere şi plonjă pe sub o undă tractoare. Era o joacă de copii pentru el.

Ceilalți apăruseră din nou la vedere, dar erau încă în spatele lui, când trecu de un acoperiş şi făcu un picaj rapid în triplă buclă pentru a evita să fie văzut de o clasă de elevi care jucau laserball dedesubt. Apoi căzu din cer şi ateriză în acelaşi loc precis din care plecase. Se aşeză şi îşi încrucişă picioarele pe îndelete.

Două minute mai târziu, sosiră Marit şi ceilalți. Anakin fu surprins de viteza lor. Erau aproape la fel de rapizi ca un Jedi în zbor. Marit coborî din swoop şi se îndreptă spre el, aruncându-şi împletitura după umăr.

— Bine, şmecherule, spuse ea. Ai câştigat.

— Ce să câştig? întrebă Anakin. Dacă e vorba de şansa de a evada de aici, glumi el, contează pe mine.

Vorbea lejer, dar simțea cât de aproape era să fie acceptat. Nu avea nevoie de Forță pentru a sesiza energia care zumzăia din grupul de prieteni. Ceva se întâmpla cu siguranță. Găsise echipa secretă despre care vorbea Înaltul Consiliu Jedi?

— Vezi? îi spuse Marit lui Rolai. Ți-am spus că poate zbura.

— Poate zbura, fu de acord Rolai.

— Este aproape la fel de bun ca mine, spuse Hurana.

Ochii ei de un auriu palid păreau respectuoşi.

— Avem un fel de club, spuse Marit. Nu un club şcolar. Un club serios. Eşti interesat?

— Nu sunt sigur încă, spuse Anakin. De ce nu-mi spui câte ceva despre el?

— Preluăm misiuni de la persoane din afară. Ființe care au nevoie de puțin ajutor. Ne folosim abilitățile pentru a-i ajuta. Dacă prietenii mei şi cu mine avem un lucru în comun, este că nu ne place să vedem cum alții sunt loviți. Cred că şi tu eşti la fel.

— Sunt, spuse Anakin. Cu ce vă ocupați mai exact? Salvați puii din copaci?

Rolai păru supărat.

— Asta nu e o glumă. Acum două săptămâni, pe Tierell, am schimbat cursul istoriei unei planete.

— Şi am făcut o grămadă de credite, spuse Tulah. Nu uita asta.

— Facem tot ce este necesar, spuse Marit rapid. Îi aruncă lui Rolai o privire de avertizare, ca şi cum ar fi spus prea multe. Vei afla mai multe dacă ni te vei alătura. Uite, ți-am spus cum funcționează treaba aici. Ei conduc programul de burse doar ca să dea bine. Nu le pasă de noi. Nu ne vor ajuta. Nimeni nu ne va ajuta. Trebuie să ne ajutăm singuri. De ce ar trebui să aşteptăm să fim trecuți cu vederea pentru locuri de muncă bune, când putem să ne începem viața chiar acum?

— Sunt de acord, spuse Anakin. Dar cum ieşiți din campus? Ar trebui să încălcați paza.

Marit clătină din cap.

— Suntem capabili să desfăşurăm misiunile în zilele libere. Avem permisiunea de a pleca. Trebuie doar să ne asigurăm că ne întoarcem la timp. Şi există modalități de a păcăli securitatea. Ea îi zâmbi lui Rolai. Rolai este expertul nostru în securitate şi ofițerul nostru financiar. Ze se ocupă de comunicații.

Ze aprobă din cap.

— Comunicatoare, datapaduri, holotransmisii. Urmăriri şi contra-urmăriri. Există o mulțime de frecvențe în care să te ascunzi, dacă ştii cum.

Anakin fu impresionat. Nici măcar el nu ştia cum să navigheze în procesul

complicat de ascundere a originii unei transmisii.

— Eu mă ocup de transport, spuse Hurana. Ne duc şi ne scot cât mai repede.

Tulah ridică un deget.

— Eu sunt cu strategia de luptă. Dar, mai ales, sunt comediantul de serviciu.

Tulah vorbea lejer, dar ceva de pe chipul lui îi spuse lui Anakin că gluma lui era un mod de a ascunde un scop serios.

— Iar eu cercetez propunerile, zise Marit. Eu sunt experta în politica galactică.

— Şi eu ce sunt? întrebă Anakin.

— Avem nevoie de cineva care ştie câte ceva despre transportoarele sofisticate, cum ar fi navele de luptă, spuse Hurana. Eu ştiu câte ceva, dar Marit te-a urmărit şi spune că ştii mai multe.

— Nu ştiu ce să zic despre asta, spuse Anakin. Dar am crescut reparând motoare. Deci, cum vă decideți ce veți face?

— Luăm în considerare propunerile şi le votăm, spuse Hurana. Votul tuturor este egal.

— Şi fiecare decizie este unanimă, spuse Tulah. Dacă unul dintre noi nu vrea să accepte o sarcină, o refuzăm. Şi tu vei avea un vot egal, băieţaşule zburător. Încearcă doar să votezi ca mine.

Spre deosebire de ceilalți, privirea lui Rolai era rece. Anakin avea senzația că va trebui să-i demonstreze Bothanului ce poate, înainte ca acesta să-l primească. Asta nu îl deranjă. S-ar putea ca el însuşi să se simtă aşa cu un străin.

— Genul de misiuni pe care le acceptăm sunt importante, spuse Marit. Suntem abia la început, dar deja ceea ce putem face s-a răspândit la ființele potrivite. Suntem de partea justiției în galaxie. Cei puternici îi exploatează pe cei slabi. Noi încercăm să înclinăm balanța. Într-una dintre ultimele noastre misiuni am pătruns în registrele unei companii care îşi arunca gunoiul toxic pe luna unei planete vecine. I-am demascat şi am fost plătiți pentru asta. Putem scăpa cu multe, deoarece adulții tind să nu-i observe pe copii. Ne subestimează.

Rolai zâmbi.

— Mare greşeală.

Spre surprinderea lui, Anakin se trezi că îi plăcea ceea ce auzea. Era aproape ca şi cum ar fi fost un Jedi, dar fără Maeştri. Nimeni nu le spunea celor din echipă ce să facă. Îşi alegeau singuri misiunile şi erau responsabili doar față de ei înşişi.

— Contați pe mine, spuse el.

Capitolul 9

Anakin se întâlni cu Ferus la locul prestabilit, în laboratorul de informatică, în timpul liber, înainte de stingerea luminilor. Majoritatea studenților erau în camerele lor, studiind sau vorbind. Nimănui nu-i plăcea să se aventureze pe holuri noaptea, oricât de bună era securitatea acum. Laboratorul de informatică era deschis, dar gol.

Stăteau într-un colț, vorbind cu voce joasă.

— Reymet continuă să dea indicii, spuse Ferus fără să aştepte ca Anakin să vorbească. Spune că ştie ceva despre nişte lucruri secrete care se întâmplă în şcoală. Chiar a lăsat să se înțeleagă că are legătură cu dispariția lui Gillam. Ştiu că încearcă să mă impresioneze, dar eu tot cred că ştie ceva. Poate despre echipa secretă. Dacă am putea să ne infiltrăm în ea, am avea în sfârşit ceva să-i spunem lui Obi-Wan.

— M-am infiltrat deja, spuse Anakin.

Ferus păru surprins.

— De ce nu mi-ai spus?

— Nu mi-ai dat nicio şansă, zise Anakin. Ca de obicei, Ferus îl enerva. Tocmai s-a întâmplat astăzi.

— Cum? Cine este? Asta e o veste grozavă, spuse Ferus aprobator.

Anakin nu era sigur ce îl enerva mai mult – lipsa de invidie a lui Ferus față de progresul său sau felul în care aprobarea lui suna doar puțin condescendent, ca şi cum Ferus ar fi fost Maestrul său.

— Am fost abordat de Marit Dice, spuse Anakin. Ea şi prietenii ei sunt cu toții bursieri aici, la şcoală. Asta e cheia. Au impresia că nu vor fi tratați corect atunci când vine vorba de posturile de după absolvire, aşa că au decis să se descurce singuri. Şcoala nu îi ajută. Îi ajută doar pe fiii şi fiicele celor importanți.

— Mie îmi sună ca o scuză, spuse Ferus.

— Nu, spuse Anakin, supărat. Sunt sigur că este adevărat. Nu ai observat că ceilalți studenți nu vorbesc cu studenții bursieri?

— Nu chiar, spuse Ferus. La urma urmei, eu vorbesc cu Reymet.

— Doar pentru că trebuie să o faci.

Ferus suspină.

— Deci, te-au ales pentru că eşti un elev bursier.

— M-au ales pentru că au crezut că pot avea încredere în mine, spuse Anakin. Nu am o reputație de snob.

Dacă Ferus simți înțepătura remarcii lui Anakin, nu o arătă.

— Au spus ceva despre Gillam? Ştii dacă a fost în echipă?

— Nu au spus nimic despre Gillam, spuse Anakin.

— Asta e ciudat, zise Ferus. Toată lumea de la şcoală vorbeşte numai despre el.

— Au lucruri mai importante în minte, spuse Anakin.

— Marit este liderul?

Anakin se gândi puțin la asta.

— Ea a vorbit cel mai mult. Dar nu am avut sentimentul că ea era liderul. Ei spun că votează în toate privințele.

— Ştii dacă pleacă într-o misiune? întrebă Ferus.

Anakin clătină din cap.

— Încă nu, dar o să aflu.

Ferus se încruntă.

— Deci crezi că există o legătură? Şi dacă există, care ar putea fi?

— Nu ştiu, spuse Anakin. Nu mi-i pot imagina răpind un coleg. Par a fi simpli. Se ocupă de cauze bune. Sunt aproape ca nişte Jedi, într-un fel. Gândeşte-te la asta,

Ferus. Imaginează-ți că poți să-ți alegi singur misiunile.

Ferus îl privi curios.

— Nu. De aceea avem Consiliul.

— Dar dacă nu am avea, am putea să ne folosim abilitățile în misiuni pe care le considerăm importante.

— Dacă nu am fi avut Consiliul, nu am fi fost Jedi.

Ferus îi aruncă privirea severă care îl enerva întotdeauna.

Anakin decise să schimbe subiectul.

— Ştii ceva despre planeta Tierell?

— A fost o lovitură de stat acolo. Era un guvern represiv. Liderul a fost asasinat acum două săptămâni. Rebelii sunt acum la conducere. De ce?

— Echipa a spus că au fost implicați, spuse Anakin.

— Într-un asasinat? Tu numeşti asta o cauză bună?

— Nu am spus că l-au asasinat pe lider, argumentă Anakin. Am spus doar că au fost implicați.

— Anakin, sunt mercenari, zise Ferus, exasperat. Cu ce anume crezi că se ocupă?

— Nu de crime cu sânge rece, spuse Anakin cu hotărâre.

— Ai tras o mulțime de concluzii având în vedere că abia i-ai cunoscut, spuse Ferus.

— Este un instinct, spuse Anakin. Asta nu înseamnă că nu pot ascunde ceva. Nu am în totalitate încrederea lor. Trebuie să le-o câştig.

Ferus aprobă încet din cap.

— Sunt de acord. Dar fii atent.

Anakin îşi luă la revedere şi era la jumătatea holului înainte să se întrebe de ce anume voia Ferus să fie atent.

* * *

Echipa secretă avea un semnal secret, bineînțeles. Mulți dintre studenți aveau afişaje holografice în fața uşilor lor. Când o hologramă a unei hărți topografice detaliate a lumii natale a lui Marit, Hali, se afla în fața uşii ei, era programată o întâlnire. Dacă erau afişate lunile lui Hali, întâlnirea avea loc în orele libere ale serii. Dacă erau arătați cei trei sori, întâlnirea avea loc înainte de masa de dimineață.

Se întâlneau aproape în fiecare zi. Anakin fu surprins de numărul de propuneri de ajutor pe care le primeau, de la grupuri şi indivizi din întreaga galaxie. Echipa funcționa doar de şase luni, iar zvonul se răspândise. Rolai primea cererile pe un datapad pe care Ze îl modificase astfel încât sistemul de rutare să fie prea complicat pentru a fi urmărit. Creditele erau depuse într-un cont secret într-o bancă Andarană cunoscută pentru discreție. Anakin admiră profesionalismul grupului. Discutaseră propunerile cu seriozitate, iar el fusese impresionat de cunoştințele lui Marit despre politica şi istoria galactică. Era evident că aveau nevoie de o misiune cât mai curând, pentru că tezaurul lor era redus şi aveau nevoie de provizii.

Anakin tocmai se îndrepta spre ultimul curs când văzu semnalul pentru o întâlnire de seară. De îndată ce începu perioada liberă, se îndreptă spre o magazie aflată lângă camerele studenților. Depozitul nu era folosit la astfel de ore şi nu trebuiau să treacă prin punctele de control de securitate pentru a ajunge la el din camerele lor. Era un loc privat pentru întâlniri.

Se strecură în încăpere şi îi găsi pe ceilalți aşteptându-l. Avu senzația că vorbiseră înainte ca el să intre.

— Avem o propunere? întrebă el, aşezându-se pe podea lângă Hurana.

— Nu, spuse Rolai. Este doar o adunare generală. Are cineva ceva?

— Doar lucruri pe care nu ni le putem permite, spuse Ze. Nu am vrut să aduc asta în discuție, dar trebuie să ne îmbunătățim comunicatoarele. Trebuie să obținem capacități holografice destul de curând. Şi dacă nu modernizăm driverele, vom emite

semnale statice când vom trece de Nucleu. Am o idee despre cum pot face un upgrade de bază fără să bag mâna în vistierie, dar va fi complicat.

Ze se lansă într-o discuție extrem de tehnică care, evident, lăsa în urmă restul echipei.

— Deci, dacă mă conectez la placa C de aici şi fur nişte energie din circuit, aş putea extinde raza de acțiune de la meta la mega, dacă sistemele nu sunt aglomerate şi dacă nu pulverizez serverul principal al şcolii, concluzionă Ze cu veselie.

— Afirmativ, bună treabă, Ze.

Tulah dădu din cap în semn de aprobare, dar era evident că nu avea nici cea mai mică idee despre ce vorbea Ze. După privirile celorlalți, şi ei simțeau la fel.

— Nu uita să ocoleşti senzorul de tranzit atunci când te conectezi, spuse Anakin. Altfel, te vei trezi cu cenuşă în loc de comunicator.

— O observație excelentă, spuse Ze, impresionat.

— Aveam de gând să spun chestia cu tranzitul, spuse Tulah. Adică, aş fi făcut-o dacă aş fi ştiut despre ce vorbea Ze.

Marit îi aruncă lui Anakin o privire lungă.

— Te pricepi la sisteme de comunicații?

— La câteva, spuse Anakin. Ca sclav la atelierul lui Watto, învățase cum să repare orice. Îşi păstrase acest hobby ca student Jedi. Cunosc mai bine circuitele droizilor.

— Asta e bine, pentru că s-ar putea să achiziționăm un astromec, spuse Tulah. Îi iubesc pe micuții ăia. Hurana a fost la cumpărături pentru câteva interceptoare A-6 folosite, iar droizii astromec sunt esențiali. Apropo, trebuie neapărat să ne luăm nişte nave de luptă în curând. Trebuie să încetăm cu plimbările astea în cargoboturi.

— Sunt de acord, spuse Rolai. Sunt lente.

— Aşa este. Dar ceea ce am vrut să spun de fapt a fost că mâncarea este groaznică, spuse Tulah. Bleah.

— Care este capacitatea de armament a interceptoarelor? o întrebă Rolai pe Hurana.

— Tunuri turbolaser, foarte drăguțe, spuse Hurana. Ambele nave sunt în formă bună. Singura problemă este că una dintre ele are tendința de a se întrerupe în timpul scufundărilor.

— Ăsta ar putea fi un inconvenient minor, spuse Tulah. Aminteşte-mi să zbor cu cealaltă.

Toată lumea râse, dar Anakin observă cum privirile lor intenționate nu se schimbau niciodată. Era impresionat de concentrarea lor.

— Am fost la câteva zboruri de test şi este o problemă destul de consistentă, recunoscu Hurana. Ultima dată am fost la douăzeci de metri de anihilarea completă pe suprafața planetei înainte să reuşesc să mă ridic.

— Asta sună periculos, spuse Anakin.

Fluxul conversației era rapid şi decisiv. Îi spunea mai bine decât cuvintele ce echipă bine închegată era. Ea îi aruncă un zâmbet.

— Asta a făcut să fie distractiv.

— Ce zici de un hipermotor? întrebă Marit.

Hurana clătină din cap.

— S-ar putea să îl putem adăuga. Dar asta înseamnă un capital de investiție important.

— Nu vă faceți griji în privința asta, spuse Rolai.

— De ce nu? spuse Marit. Trezoreria este complet goală.

— Lucrez la asta, spuse Rolai. Voi doar întocmiți-vă listele de dorințe şi vă voi anunța dacă putem face față.

— Pare să sune bine, spuse Tulah. Numerele nu sunt genul meu.

— Şi eu am o listă de dorințe, spuse Rolai. Apropo de îmbunătățiri, armele noastre sunt jalnice. Câteva blastere nu ne vor duce prea departe. Avem nevoie de nişte armament secundar. Nişte detonatoare termice, un lansator, poate nişte tuburi

de rachete...

— Stai puțin, spuse Marit. Nu suntem o armată.

— Sigur că suntem, spuse Rolai. Dacă ne comportăm ca atare, ar fi bine să avem cu ce să ne susținem. Lucrurile ar fi mers mult mai bine pe Tierell dacă am fi avut putere de foc...

— Sau mult mai rău, ripostă Marit.

— Nu începe din nou, spuse Rolai, dându-şi ochii peste cap. Şase blastere pentru şase membri este minimul necesar. Dacă am fi avut un lansator...

— Ai dreptate, Rolai, spuse Marit. Am trecut peste asta de prea multe ori. Să ne bucurăm că misiunea a avut succes. Acum ar fi bine să ne întoarcem în camerele noastre.

Anakin rămase în urmă în timp ce ceilalți se strecurau pe uşă. Închise în urma lor şi se întoarse cu fața spre Marit.

— Ar fi bine să plecăm, spuse ea. Stingerea luminilor va fi în curând...

— Ce-a fost asta? întrebă Anakin.

— Ce? spuse Marit evaziv.

— A spus şase blastere, spuse Anakin.

— Ce?

— A spus că aveți şase blastere pentru şase membri. Dar sunt doar cinci.

— Şase, numărându-te pe tine.

— Dar eu nu am fost în misiunea de pe Tierell.

Marit ridică din umeri.

— Rolai se referea la *acum*, nu la *atunci*. Şase blastere pentru şase membri.

Anakin o lăsă baltă.

— Spune-mi despre Tierell.

Marit se întoarse.

— Nu vreau să-ți vorbesc despre Tierell.

— Ceva te deranjează în legătură cu asta, spuse Anakin. Poate că dacă îmi spui, te pot ajuta.

— Nu am nevoie de ajutor, răbufni Marit.

— Bine, spuse Anakin. Atunci să spunem că merit să ştiu. Îmi pun şi eu viața în joc, ştii asta.

Ochii căprui ai lui Marit îl studiară. El ştiu momentul în care ea se hotărâse să aibă încredere în el. Durase doar câteva secunde. Începuse să vadă că lui Marit nu-i plăcea să piardă timpul.

— Am avut probleme. Fusesem angajați să pătrundem în Camera Consilierilor Liderului şi să desființăm securitatea. Camera ar fi trebuit să fie goală, dar consilierii aveau o şedință. Am avut o luptă cu nişte droizi de securitate. Focurile de armă au fost incredibile. Abia am putut face față. Şi... în confuzie, liderul de pe Tierell a fost ucis.

— Cine a făcut-o? întrebă Anakin.

Marit ezită. Apoi respiră adânc.

— Eu am făcut-o.

Încet, se scufundă înapoi în poziție ghemuită pe podea. Mâinile îi atârnau între genunchi.

— M-am tot gândit la asta, şi tot nu ştiu de ce sau cum s-a întâmplat. Succesul misiunii depindea de asta. Libertatea ființelor de pe Tierell a depins de asta. Poate că şi viețile prietenilor mei au depins de asta. Poate şi a mea. Cu alte cuvinte... Marit ridică din umeri. Totul a depins de asta. Dar nu pot să nu mă gândesc...

— Că ar fi putut să se întâmple altfel.

Anakin cunoştea acest sentiment. Şi el luase o viață. Mai multe de una. Nu-i plăcea să se gândească la asta. Acele experiențe erau închise într-un loc din mintea lui unde nu se ducea niciodată. Se ghemui în fața ei.

— Dacă totul depindea de asta, ai făcut ceea ce trebuia. Dacă nu te poți convinge să o crezi, o să înnebuneşti.

Ea îl privi scrutătoare.

— Se pare că ştii cum mă simt.

— Ştiu, spuse Anakin.

Se ridică în picioare şi îi întinse mâna. Ea i-o luă şi el o ajută să se ridice în picioare.

— Vezi? spuse el. Toată lumea are nevoie de ajutor cândva.

* * *

— Cred că a mințit în legătură cu blasterele, dar nu ştiu de ce, îi spuse Anakin lui Obi-Wan în următoarea lor comunicare.

— Crezi că Gillam a făcut cândva parte din echipă?

— Asta nu are sens. Nu este student bursier. Dar se întâmplă ceva, simt asta. Ceva nu este în regulă cu Rolai. Poate că el ştie ceva. El se ocupă de securitate, dar şi de trezorerie. Nimănui dintre ceilalți nu pare să-i pese cum se descurcă. Poate că... Nu ştiu, poate că a decis să strângă bani răpindu-l pe Gillam şi ținându-l pentru răscumpărare, dar nu le-a spus celorlalți.

— Poate, spuse Obi-Wan cu îndoială. Părea distras, ca şi cum nu-l asculta cu adevărat pe Anakin. Dar Tarturi nu a primit nicio cerere de răscumpărare.

— Încă. Nu sunt sigur ce să cred, mărturisi Anakin. Nu pot să-mi imaginez că grupul l-a răpit pe Gillam. Sunt cu toții destul de dedicați. Marit are o înțelegere incredibilă a politicii galactice. Ştie ce se dezbate în Senat până la audierile din subcomisii. Şi întotdeauna este de partea bună.

— Şi de unde ştii că e de partea bună? întrebă Obi-Wan, cu vocea uscată. Pentru că eşti de acord cu ea?

— Pentru că sunt împotriva violenței şi a opresiunii, spuse Anakin. Sunt ca şi Jedii.

— Totuşi, acționează împotriva regulilor şcolare, sublinie Obi-Wan. Dacă eşti dispus să încalci încrederea cuiva, nu poți pretinde că eşti virtuos.

— Şcoala nu merită încrederea lor. I-a dezamăgit.

— Cu toate astea, frecventează şcoala şi au fost de acord să se supună regulilor ei, spuse Obi-Wan. Pot înțelege atracția pe care o au pentru tine, Anakin, dar mă tem că te implici prea mult. Trebuie să fii Jedi în permanență. Trebuie să te străduieşti în mod constant să găseşti un echilibru interior. Asta include şi faptul că te laşi influențat de ideile altora. Ele ascund adesea un scop diferit.

— Ce scop ar putea ascunde?

— Asta este treaba ta să afli. Nu uita că tu încerci să-l găseşti pe băiatul dispărut. Anakin, faptul că eşti un Jedi este ceea ce te va menține mereu stabil. E ceva de care trebuie să te agăți. Dacă îți cunoşti prima loialitate, restul se aşează la locul lor. Ai înțeles?

— Da, Maestre. Ai făcut progrese în Senat?

Obi-Wan oftă.

— Da şi nu. Nu am nimic de raportat încă. Sunt sigur că există o legătură între Rana Halion şi Sano Sauro, dar nu o pot găsi.

— Rana Halion?

— Conducătoarea Ieriei. Conducătorul contramişcării din acel sistem. Cred că ar putea avea ceva de-a face cu dispariția lui Gillam. Ține-mă la curent dacă afli ceva mai multe, Padawan.

— Da, Maestre.

Anakin se încruntă când Obi-Wan întrerupse comunicarea. Maestrul său nu fusese foarte comunicativ. Şi nu părea interesat de echipa secretă. Anakin avea senzația că Obi-Wan nu credea că erau implicați în dispariția lui Gillam.

Dar Anakin avea altă părere. Iar aici, putea să-şi urmeze propriile reguli.

Toată viața lui, cunoscuse doar două moduri de a trăi: ca sclav sau ca Jedi. Când era copil pe Tatooine, îi privise pe Jedi ca pe cele mai libere ființe din galaxie.

Chiar înainte să ştie mai multe despre ei, visase să fie un Jedi.

Dar a fi un Jedi însemna să fii liber? Sau schimbase o formă de sclavie cu alta?

Gândul fu atât de şocant încât Anakin nu-i mai putu face față odată ce îl scosese la suprafață. Îl ascunse în locul din mintea lui pe care nu-l vizita niciodată. Era un loc în care domnea frica. Nu se ducea niciodată acolo, nici măcar în miez de noapte, când se trezea cu capul plin de vise şi nu ştia unde se afla sau de ce mama lui nu era prin apropiere.

Anakin îşi puse comunicatorul înapoi în tunică. Pentru prima dată de când intrase în şcoală, întoarcerea la interdicția de comunicare nu îl făcu să se simtă izolat. Era bucuros să nu răspundă nimănui, chiar şi pentru douăzeci şi patru de ore. Se îndreptă spre Marit şi echipa ei, unde nu existau Maeştri care să-l certe.

Capitolul 10

Frustrarea clocotea în Obi-Wan. Nu reuşea să depisteze nicio legătură între Sano Sauro şi Rana Halion. El lucra la asta; Tyro lucra la asta. Cei mai buni cercetători de la Templu lucrau la ea, inclusiv Jocasta Nu, arhivara Jedi. Deşi de obicei cerea ca toți Cavalerii Jedi să-şi facă propriile cercetări, fusese de acord să-l ajute pe Obi-Wan, deoarece problema era atât de urgentă. Viața unui tânăr băiat putea fi în joc. Imaginea lui Gillam încă îi sfâşia inima lui Obi-Wan – felul în care îşi strângea pătura în jurul umerilor, curajul pe care încerca să-l transmită.

Niciunul dintre ei nu găsi nimic. Iar Obi-Wan era chinuit de sentimentul că rata ceva. Ceva evident. Se retrase în camera sa privată pentru a se gândi. Simțea că are mai multă nevoie de un Maestru decât Anakin.

Şi-ar fi dorit ca cineva să-i dea direcția pe care o căuta.

În rapoartele sale de la *Şcoala de Elită*, Anakin părea complet stăpân pe situație. Obi-Wan nu ştia dacă echipa secretă era implicată în dispariția lui Gillam, dar era mândru de Padawanul său pentru că se infiltrase atât de repede. Îşi dorea doar să nu fi auzit ceva în vocea lui Anakin care să-i amintească de propriul trecut. Când fusese Padawan, îi părăsise pentru scurt timp Jedi după ce se întâlnise cu un grup de rebeli de pe Melida/Daan numit *Tinerii*. Pentru el, *Tinerii* avuseseră pasiune, angajament şi o cauză importantă. Când Qui-Gon îi interzisese să rămână şi să-i ajute, le întorsese spatele Jedilor. Avusese sens pentru el atunci. Se simțise atât de bine – şi se înşelase atât de mult. *Echilibru interior*. Era nevoie de experiență pentru a şti când instinctul greşit îl făcea să se dezechilibreze. Dar Anakin nu mai era la fel. Să fie Jedi însemna totul pentru Anakin.

Obi-Wan se întoarse la problema lui mai presantă. Se uită din nou la raportul de securitate. Ce anume rata? Avea sentimentul că Qui-Gon ar fi ştiut. Maestrul său era întotdeauna capabil să combine emoția cu logica pentru a ajunge la concluzia corectă. Să găsească emoția din spatele logicii – sau a ilogicului, ar fi spus Qui-Gon. Dacă nu poți vedea soluția, încearcă să vezi emoția. Dar dacă ceva i se părea logic lui Obi-Wan, era dificil să vadă miezul ilogic al acelui lucru. Auzi clar vocea lui Qui-Gon în capul lui: *Dacă ceva nu este posibil, atunci nu s-a întâmplat*.

Obi-Wan se ridică în picioare atât de brusc încât raportul îi alunecă din poală. Securitatea nu fusese încălcată. Gillam nu părăsise niciodată campusul academiei! Era încă acolo. Dar era viu... sau mort? Şi cine îl răpise?

Ferus raportase că Reymet dădea de înțeles că ştia cum să viziteze locuri din campusul şcolii în care nu trebuia să meargă. Dar dacă Reymet nu încerca doar să-l impresioneze pe Ferus? Dacă văzuse ceva în noaptea aceea?

Obi-Wan clătină din cap. Nu i se părea logic aşa ceva. Reymet ar fi păstrat tăcerea dacă era în joc viața unui coleg. Reymet putea fi un şiret, dar nu avea niciun motiv să presupună că ar fi sprijinit un răpitor. Obi-Wan nu fusese niciodată la o şcoală obişnuită, dar Templul semăna cu una în multe privințe.

Se gândi la propria lui pregătire. De ce ar fi tăcut Reymet? Răspunsul îi răsună în creier. Pentru că nu adulții îl luaseră pe Gillam. Elevii o făcuseră. Un băiat de vârsta lui Reymet nu şi-ar fi turnat colegii. Cum spusese Anakin că erau numiți studenții care turnau? Dacă Reymet ar fi spus ceva, ar fi fost un *womp fink*.

Comunicatorul lui semnaliză. Sperând că era Anakin, îl înşfăcă şi îl activă. Simți o undă de dezamăgire când auzi vocea Jocastei Nu. Dacă Anakin nu-l contacta pe canalul de urgență, va trebui să aştepte până la următoarea lor comunicare programată pentru ziua următoare.

— Am urmărit plata pentru tine, deşi erai perfect capabil să o faci singur, dacă

ai fi fost atent la instrucțiunile mele, spuse vocea clară a Jocastei Nu. A existat o plată în credite de la Rana Halion către un cont de pe Andara. Contul este anonim, dar printr-o serie de urme am descoperit că este folosit de acea echipă secretă de renegați de care este atât de preocupat Consiliul. Un băiat pe nume Rolai Frac l-a înființat. O utilizare impresionantă a manevrelor de camuflare i-a ascuns identitatea. Rareori am văzut ceva mai bun.

— Mulțumesc, doamnă Nu, spuse Obi-Wan cu fervoare.

— Data viitoare, îți vei face singur cercetările, Maestre Kenobi. Nu am timp să dau curs numeroaselor tale cereri şi...

— Da, doamnă Nu, spuse Obi-Wan. Fie ca Forța să fie cu tine. S-ar putea să-mi fi dat cheia pentru a-l găsi pe băiat.

— Asta e bine, atunci. Fie ca Forța să fie cu tine, răspunse ea, dezaprobarea dispărând din vocea ei.

Era confirmarea de care avea nevoie. Bănuiala lui Anakin că echipa secretă era implicată era corectă până la urmă. Gillam fusese răpit de colegii săi din echipa secretă. Dar nu o făcuseră de capul lor – Rana Halion aranjase totul. S-ar putea să nu ştie niciodată dacă fusese implicat Sano Sauro.

Obi-Wan se grăbi să iasă din apartamentul său spre zona de rechiziționare a vehiculelor. Se simțea de parcă ar fi trebuit să-şi dea singur şuturi. Îl mustrase pe Anakin în legătură cu echilibrul interior, în timp ce el şi-l pierdea pe al său! Nevoia de a-l investiga pe Sano Sauro îl făcuse să facă presupuneri şi să o ia pe o pistă periculoasă. Voia ca Sauro să fie responsabil, aşa că încercase să construiască un caz în jurul lui. Se înşelase amarnic. Îşi pierduse din vedere scopul: să-l găsească pe băiatul dispărut. Răspunsul nu se afla la Senat. Era pe Andara.

Capitolul 11

Anakin îşi părăsi camera cu mult înainte de chemarea pentru masa de dimineață. Nu era nicio hologramă pe uşa lui Marit. Ezită, luptându-se cu dorința de a bate la uşă. Era neobişnuit ca echipa să nu se mai întâlnească. Existau mai multe lucruri de rezolvat. Şi avusese senzația că Marit îl evita.

Plecă totuşi fără să bată la uşă şi îşi continuă drumul pe hol. Poate că Ferus avea informații noi. Anakin începuse să devină nerăbdător. Zilele treceau şi nu erau mai aproape de a-l găsi pe Gillam. Era aproape de uşa lui Ferus când văzu uşa de la magazia de atletism deschizându-se. Rolai ieşi afară.

Anakin se retrase rapid după colț. Trase cu ochiul pe după perete şi îi văzu pe Tulah, Hurana şi Ze ieşind în grabă în spatele lui Rolai. Dispărură cu toții după colț.

Anakin merse înainte şi împinse uşa. Marit tocmai îşi punea datapadul sub braț. Se uită la el, speriată.

— Ce se întâmplă? întrebă el. Am crezut că sunt în echipă. De ce am fost lăsat pe dinafară?

— Încă nu ştim dacă putem avea încredere deplină în tine, Anakin, spuse Marit cu reticență.

— Ai acceptat o nouă misiune, nu-i aşa? ghici Anakin.

Marit aprobă din cap, muşcându-şi buza.

Exasperat, Anakin se întoarse pe călcâie.

— Bine. Am plecat.

— Anakin, aşteaptă!

Marit îşi puse mâna pe brațul lui.

— E Rolai, nu-i aşa? Nu mă vrea în echipă.

— Nu, Rolai este cel care te vrea în misiune, spuse Marit. Doar că eu cred că este periculos şi s-ar putea să nu fie modul potrivit de a începe.

— Spune-mi şi lasă-mă pe mine să decid, zise Anakin.

— Este o misiune undeva în apropiere, spuse ea. Chiar aici, în sistemul Andara. S-ar putea să nu ştii asta, dar există o contramişcare aici.

— Am auzit câte ceva despre asta, spuse Anakin.

Ea îi aruncă o privire pătrunzătoare.

— Ce părere ai despre această problemă?

Anakin ridică din umeri.

— Nu ştiu destule despre ea.

— Andara este cea mai mare şi cea mai bogată planetă din sistem, spuse Marit. Drept urmare, a pus mâna pe cele mai bune rute comerciale şi şi-a dezvoltat producția şi exportul în detrimentul celorlalte planete din sistem. Acestea nu sunt reprezentate în mod echitabil de către Senatorul lor. Nu pot obține ceea ce au nevoie de la Senat pentru că nu au o voce.

— Nu mi se pare corect, spuse Anakin.

— Nu este. Un reprezentant al contramişcării a venit şi ne-a cerut ajutorul.

— Cine?

— Nu trebuie să ştii asta încă.

Anakin porni din nou spre uşă.

— În regulă! Vocea lui Marit era amuzată, iar ea zâmbea când el se întoarse. Eşti foarte dur.

El zâmbi.

— Da. Dar nu pentru asta m-ai recrutat?

— Este Rana Halion, liderul planetei Ieria. Ne-a abordat prin intermediul lui

Rolai. Contramişcarea este dispusă să negocieze cu Berm Tarturi, dar Senatorul nu i-a luat suficient de în serios. Vor să-i arate cât sunt de puternici.

Rana Halion! Asta ar putea fi legătura pe care o căuta Obi-Wan.

— Cum? întrebă Anakin.

— Vor să efectuăm un atac pasiv asupra platformei de aterizare a navelor de securitate de pe Andara, spuse Marit.

— Un atac pasiv?

— Vom pătrunde în spațiul lor aerian şi apoi vom pleca. Să zburăm cu navele de luptă. Să-i arătăm lui Tarturi că am fi putut să-i distrugem flota dacă am fi vrut. În acest fel va fi forțat să se alăture negocierilor. Trebuie să intrăm şi să ieşim repede. S-ar putea să fie salve de răspuns la zborul nostru.

Apoi ezită. Anakin aşteptă.

— Aveam de gând să votăm dacă să te includem sau nu în seara asta, spuse Marit.

Anakin nu spuse nimic. Învățase de la Obi-Wan că dacă nu pui o întrebare, uneori primeşti mai multe informații.

— Avem nevoie de un pilot, spuse Marit. Hurana e bună, dar nu atât de bună pe cât crede ea. Îşi asumă prea multe riscuri. Avem nevoie de un pilot principal. Dar asta nu va fi pe un simulator. Ieria ne împrumută transportul aerian. Nu cred că ai pilotat vreodată o navă de luptă, nu?

— De fapt, am pilotat, spuse Anakin.

— Te descurci la fel de bine pe o navă de luptă ca pe un swoop?

— Mai bine.

— Pot să vorbesc cu ei... să-i conving pe ceilalți... dacă eşti sigur că vrei să vii.

— Sunt sigur, spuse Anakin.

Voia să meargă în misiune. Dacă planetele sistemului Andara erau exploatate, trebuiau să aibă un cuvânt de spus în ceea ce priveşte destinul lor. Ideile lui Marit aveau sens pentru el. Fusese martor la lăcomia Senatorilor. Se părea că Ieria avea nevoie de ajutor.

— Ei bine, nu sunt autorizată să spun că poți merge, spuse Marit, zâmbind. Dar eşti în echipă. Suntem programați să plecăm mâine.

Exaltarea răzbătu prin Anakin. Apoi îşi dădu seama de ceva surprinzător. Nu era bucuros din cauza misiunii Jedi. Se bucurase pentru că voia să plece. Nu pentru Jedi, ci pentru el însuşi.

Capitolul 12

Anakin era plin de entuziasm în legătură cu misiunea care se apropia. Avea un sentiment puternic că nu numai că va ajuta sistemul Andara, dar va descoperi şi cheia dispariţiei lui Gillam. Rana Halion trebuie să fie în spatele ei. Cauza ei putea fi dreaptă, dar metodele erau nemiloase. Anakin era sigur că Gillam se afla pe Ieria.

Îl văzu pe Ferus pe hol între ore şi îi făcu semn că trebuie să vorbească cu el. Se întâlniră în camera lui Ferus şi închiseră uşa. Aveau câteva minute înainte de masa de prânz, înainte să trebuiască să treacă de punctul de control spre sala de mese. Anakin îl puse rapid la curent pe Ferus cu cele întâmplate.

Ferus se încruntă.

— I-ai spus lui Marit că vei merge?

— Cred că ar trebui, spuse Anakin. Încă am o presimţire în legătură cu Gillam.

— E în regulă, spuse Ferus. Dar să pătrunzi în spaţiul aerian al unei planete? Nu poţi face asta.

— Nimeni nu va fi rănit.

— Cum poţi fi sigur de asta? Vrei să spui că nimeni nu va trage cu tunurile laser? Vrei să spui că dacă vor trage asupra ta sau a celorlalţi, nu veţi riposta? Gândeşte-te la asta, Anakin! Şi cum rămâne cu reacţia din Senat? Acest lucru va fi văzut ca un atac neprovocat asupra Andarei.

— Nu neprovocat, argumentă Anakin. Senatorul Tarturi refuză să negocieze un compromis. Asta îl va forţa să o facă.

Ferus clătină din cap.

— Jedii nu pot lua parte la astfel de lucruri. I-ai spus despre asta lui Obi-Wan?

— Nu, recunoscu Anakin. Următoarea noastră comunicare programată este abia diseară.

— Putem folosi sistemul de semnalizare de urgenţă, spuse Ferus.

— Dar asta ne-ar distruge acoperirea! Suntem în interdicţie de comunicaţii. Şcoala ar putea depista frecvenţa.

— Trebuie să riscăm, spuse Ferus. Nu pot să cred că te-ai gândit să mergi fără să te consulţi cu el. Chiar şi tu ar trebui să ştii că...

— Chiar şi eu? Anakin făcu un pas spre Ferus, furios acum. Ce înseamnă asta, Ferus?

Ferus rămase foarte nemişcat.

— O ceartă personală nu este productivă, spuse el cu rigiditate. Vrei să ne întâlnim mai târziu şi să-l contactezi pe Obi-Wan?

Anakin numără câteva bătăi ale inimii sale agitate. Îşi acceptă furia şi încercă să o lase să plece. Şi-o imagină plecând de lângă el ca un nor negru de furtună, spulberat de un vânt puternic, dar urme din ea încă se agăţau de el şi nu se putea scutura de ele.

— Da, spuse el cu reticenţă.

Ieşi şi se grăbi spre sala de mese. Se aşeză alături de Marit şi Hurana. Hurana era tăcută, dar Marit era foarte veselă. Nu vorbeau despre misiunea care le aştepta, dar secretul se afla între ele, dând o încărcătură conversaţiei lor. Putea vedea că Marit îl acceptase pe deplin în echipă. Acum avea încredere în el.

Iar tu ai de gând să trădezi această încredere. Oare? Spera că nu. Dar se apropia momentul în care va trebui să părăsească şcoala şi echipa.

Anakin se duse la următorul curs, ca să nu i se simtă lipsa şi să nu compromită echipa. Apoi se prefăcu bolnav şi porni spre clinica medicală. Planul lor de urgenţă era ca Ferus să simuleze şi el un motiv pentru a părăsi clasa. Trebuiau să

se întâlnească în camera lui. Ferus nu era acolo. Anakin aşteptă, uitându-se la ceas, ştiind că-şi forța norocul. Când Ferus nu apăru, Anakin se grăbi spre următoarea oră. Acolo avea să-l vadă pe Ferus şi spera să aibă ocazia să-l întrebe de ce insistase pentru o întâlnire la care nu apăruse. Poate că era ocupat să-şi lustruiască centura utilitară.

Anakin se aşează la locul său obişnuit. Aruncă o privire, dar locul lui Ferus era gol. Profesorul începu, dar Anakin nu putu să asculte. Scaunul lui Ferus rămânea gol. Dintr-o dată, Anakin fu foarte îngrijorat. După curs, merse repede pe holuri. Căută în bibliotecă, în camera lui Ferus şi în toate sălile de clasă. Căută pe terenurile de sport, în centrele de cercetare şi în laboratoarele de calculatoare. Îl întrebă întâmplător pe Reymet dacă îl văzuse, dar nu primi răspuns pozitiv. Ferus dispăruse.

Lui Anakin nu-i venea să creadă. Securitatea nu fusese încălcată. Nimeni nu-l văzuse pe Ferus, nici măcar Reymet. Era la fel ca dispariția lui Gillam. Dacă Ferus nu s-ar fi prezentat la ore, ar fi fost raportat. În curând, şcoala ar fi fost implicată. Securitatea s-ar fi înăsprit şi mai mult.

Va trebui să-l contacteze pe Obi-Wan. Dispariția unui Jedi era o problemă pentru întregul Consiliu, nu doar pentru Maestrul său.

Totuşi, Anakin ezită. Era greu să fie sigur că Ferus dispăruse cu adevărat. Dacă urmărea o pistă şi nu-i spusese lui Anakin? Anakin ştia că nu ar fi fost normal ca Ferus să nu-l pună la curent, dar poate că îi dădea o lecție după ce Anakin nu-i ceruse părerea despre plecarea cu echipa.

Totuşi, dacă Anakin încălca interdicția de comunicații, risca să fie închisă întreaga şcoală. Cum ar mai fi putut ieşi atunci echipa secretă?

Marit îl găsi în bibliotecă în timpul perioadei de modul liber, încă dezbătând problema în minte.

— Am devansat misiunea, îi şopti ea. Plecăm acum. Am semnat cu toții pentru permisii. Dacă vii, ar fi bine să o faci şi tu. O să vin şi eu cu tine. Am inventat o excursie de cercetare la biblioteca din Utare şi am făcut-o pe profesoara Totem să ne semneze un permis.

Anakin ezită.

— Nu vii? întrebă Marit. Fata se încruntă. Te-ai răzgândit? Ştiu că misiunea pare periculoasă.

Anakin simți conflictul din interiorul lui ca şi cum ar fi fost sfâşiat fizic. Îşi cunoştea datoria de Jedi. Trebuia să-l informeze pe Obi-Wan despre Ferus. Dar dacă bănuielile lui erau corecte şi răspunsurile se aflau pe Ieria, asta însemna că putea afla răspunsul şi la dispariția lui Ferus. Dacă rupea interdicția de comunicații, putea pune totul în pericol. Singura lui şansă să-l găsească pe Ferus şi, eventual, pe Gillam era să-şi păstreze acoperirea.

— Nu m-am răzgândit, spuse Anakin. Să mergem.

Capitolul 13

Obi-Wan ateriză pe principala platformă publică din Utare. Finalizează verificarea post zbor şi activă rampa. În timp ce cobora, o văzu pe Siri aşteptându-l jos. Avea mâinile în şolduri şi ochii ei albaştri scânteiau foc. Ghici că nu avea veşti bune.

Ea vorbi când el se afla încă la jumătatea rampei.

— Cum ai putut să-mi ascunzi asta, Obi-Wan? Credeai că o poți rezolva de unul singur şi că nu va trebui să aflu niciodată? Ți-a fost teamă de cum aş putea reacționa? Puse un picior pe rampă ca şi cum ar fi fost gata să-l atace. Ei bine, ai avut dreptate să-ți fie teamă!

— Şi eu mă bucur să te văd, Siri, spuse Obi-Wan, apropiindu-se de ea.

Era prieten cu Siri de mai bine de zece ani, iar ea încă îl putea enerva ca nimeni altcineva. Se întrebă de ce infracțiune minoră se făcuse vinovat.

— Acum, te superi dacă mă pui la curent în legătură cu ce vorbeşti?

— Ferus a dispărut! exclamă ea. Să nu-mi spui că nu ştiai.

Amuzamentul lejer al lui Obi-Wan se estompă imediat.

— Nu, nu ştiam.

— Nu te-a contactat Anakin?

— Următoarea noastră comunicare programată este abia diseară şi nu am primit niciun semnal de urgență. Eşti sigură de asta?

— Ferus m-a contactat prin intermediul canalului de urgență. Eram în misiune şi nu am putut răspunde timp de o oră. Când am încercat să dau de el, nu a răspuns.

— Mie nu mi-a trimis niciun semnal, spuse Obi-Wan.

— Cred că s-a întâmplat ceva înainte să o poată face, spuse Siri. Mesajul lui a fost întrerupt. Dar a spus că Anakin va pleca într-o misiune cu echipa secretă. Vor efectua un atac aerian asupra platformei de aterizare a navelor de securitate de pe Andara.

Obi-Wan se opri brusc.

— Ce?

— Nu ai ştiut?

— Bineînțeles că nu.

Obi-Wan fu uimit de acea veste. Nu putea să o înțeleagă. Un Jedi dispăruse, iar Anakin nu-l informase? Anakin fusese de acord să ia parte la un atac aerian împotriva unei planete neostile? Părea de neconceput.

— Nu înțeleg, spuse el. Anakin a fost capturat sau a fost forțat să plece cu echipa?

— Nu, spuse Siri. A fost de bună voie. Ferus a fost clar în privința asta. Părea îngrijorat pentru Anakin.

Ferus era adesea îngrijorat de Anakin, gândi Obi-Wan. Observase asta deja. Ferus era îngrijorat că Anakin ar putea dezamăgi Ordinul într-un fel sau altul.

Şi aşa era. Obi-Wan simți trădarea ca pe o lovitură puternică în stomac. Îi era greu să respire. Se luptă cu propriile emoții, surprins de profunzimea lor. Se simți trădat, îşi dădu el seama. De ce nu avusese Anakin încredere în el? Înghiți în sec.

— Ferus ştia unde se îndrepta Anakin?

— Spre Ieria. Asta-i tot. Şi e o planetă mare.

Îşi dori ca Siri să se uite în altă parte. Ochii ei nu-i părăsiseră fața. Privirea ei îl ardea. Îi promisese să vegheze asupra lui Ferus ca asupra propriului Padawan. Nu reuşise. Îi pierduse pe ambii Padawani. Era de neconceput. Şi totuşi, era adevărat.

Nu ştia ce să facă. Orice pas pe care l-ar fi făcut ar fi putut fi unul greşit. Şi

dacă făcea unul greşit, ar fi putut să-l piardă pe unul dintre ei. Sau pe amândoi.

Gândurile lui Obi-Wan se învârteau nebuneşte. Nu se putea concentra.

— Să decidem cum să procedăm, spuse Siri cu claritate.

Ăsta era modul de lucru al unui Jedi. Accepta greşeala şi mergea mai departe. Dar mintea lui Obi-Wan era un gol.

— Trebuie să intrăm în şcoală, spuse Siri. Ferus este încă acolo. O simt.

Confuzia se risipi, iar Obi-Wan îşi aminti de ce venise pe Andara.

— Cred că şi Gillam este acolo, spuse el. Dar fără Anakin şi Ferus să ne ajute, nu ne putem infiltra în campus fără să fim detectaţi. Nu putem veni ca Jedi. Nu ne putem asuma riscul ca cineva să ne urmărească. Trebuie să părem ca şi cum locul nostru ar fi acolo.

— Dar cum? întrebă Siri. Securitatea este incredibil de strictă. Iar noi nu arătăm ca nişte studenţi.

— Am o idee, spuse Obi-Wan.

Siri îi aruncă o privire cercetătoare.

— Îmi dau seama că nu o să-mi placă.

— O să o urăşti, spuse Obi-Wan.

* * *

— Excelenţele voastre, spuse cu graţie preşedintele şcolii. Ce drăguţ că aţi luat în considerare *Şcoala de Elită* pentru fiul dumneavoastră.

Obi-Wan şi Siri intrară în biroul interior. Nu le luase decât câteva minute ca să-l contacteze pe Tyro pentru nişte documente falsificate rapid.

— Vă mulţumim că ne-aţi primit într-un timp atât de scurt, spuse Obi-Wan.

— Regele şi regina de pe Cortella sunt întotdeauna bineveniţi, zise preşedintele. Acum, câţi ani are fiul dumneavoastră?

— Treisprezece, spuse Obi-Wan.

— Unsprezece, spuse Siri în acelaşi timp.

Se uitară unul la celălalt.

— Doi fii, spuse repede Obi-Wan. Avem doi fii. Câte unul pentru fiecare dintre noi, adăugă el din toată inima.

— Înţeleg. Şi doriţi să îi înscrieţi pe amândoi?

— Nu, spuse Siri.

— Da, spuse Obi-Wan în acelaşi timp.

— Îţi aminteşti că am vorbit despre asta, dragă? zise Siri, ochii ei aruncându-i un avertisment lui Obi-Wan.

Obi-Wan încercă să nu zâmbească. Nu se putea abţine să nu se bucure de cât de mult ura Siri asta.

— Bineînţeles că da. Dar ai fost de acord cu mine, aşa cum faci întotdeauna, spuse el.

Privirea lui Siri arunca scântei spre Obi-Wan, dar preşedintele nu putea vedea. Siri îşi înclină capul cu aroganţă. Nu făcuse mare lucru pentru a-şi schimba înfăţişarea, doar îşi dăduse părul mai sever pe spate, dar lui Obi-Wan i se părea brusc regală.

— Cu toate astea, rămâne de văzut dacă prinţii vor participa amândoi, spuse ea pe un ton distant. Trebuie să ne asigurăm, desigur, că şcoala este la cel mai înalt standard.

— Trebuie să fie potrivită pentru fiii noştri *regali maiestuoşi*, spuse Obi-Wan.

Siri îi aruncă o privire care spunea: *Lasă-mă pe mine să mă ocup de asta*.

— Bineînţeles, spuse nervos preşedintele. Să ne începem turul?

Obi-Wan şi Siri se ridicară în picioare.

— Am prefera să facem turul pe cont propriu, spuse Obi-Wan.

— Credem că vom înţelege spiritul locului în acest fel, zise Siri. Indică tunicile lor de călătorie. Ne-am îmbrăcat aşa tocmai pentru a nu ieşi în evidenţă. Nu îi vom

deranja pe elevii dumneavoastră.

— Uh, ah... asta nu este tocmai obişnuit..., se bâlbâi preşedintele.

— Cu toate astea, aceasta este dorința noastră, spuse Obi-Wan pe un ton care dădea de înțeles că nu era obişnuit să fie contrazis.

— Dacă există o problemă, vom merge în altă parte, spuse Siri. Există o şcoală excelentă pe Alderaan...

— Nu, nu, nu e nicio problemă, spuse preşedintele. Făcu un semn cu mâna. Sunteți liberi să explorați. Voi alerta securitatea că nu trebuie să fiți deranjați.

Siri înclină din nou capul. Obi-Wan aprobă din cap. Apoi ieşiră pe uşă.

— Dacă te vei plictisi vreodată să fii Jedi, ai fi o regină uimitoare, îi spuse Obi-Wan lui Siri imediat ce uşa se închise în urma lor.

— Iar tu ai fi un rege groaznic, spuse ea. Fii *regali maiestuoşi*?

— Încercam să par pompos, spuse Obi-Wan.

— Chiar crezi că trebuie să încerci? întrebă Siri.

Ochii ei albaştri şi limpezi aveau o sclipire răutăcioasă. În mijlocul oricărei crize, Siri era întotdeauna capabilă să glumească. Întotdeauna reuşea să îl ia prin surprindere. Acum îşi dădea seama cu un sentiment de uşurare că tachinările ei aveau scopul de a-i spune că nu-l considera responsabil pentru dispariția lui Ferus. Îi era recunoscător vechii sale prietene. O cunoştea atât de bine. Ea nu vorbea despre sentimentele ei, dar reuşea întotdeauna să îi dea de înțeles care erau acestea.

— Ai observat că preşedintele părea nervos? întrebă Obi-Wan. Şi nu era doar pentru că se întâlnea cu un rege şi o regină. Şcoala trebuie să ştie că Ferus lipseşte.

— Şi vor să păstreze tăcerea, spuse Siri, aprobând din cap. De aceea nu au pus şcoala în izolare. Dacă se descoperă că sunt doi elevi dispăruți, şi-ar putea pierde elevii... şi veniturile.

— Exact. Deci, ei trebuie că-l caută şi pe Ferus. Vor căuta în locurile evidente.

— Aşa că trebuie să ajungem la cele care nu sunt evidente, spuse Siri. De unde ar trebui să începem?

— Cred că ar trebui să încercăm să-l găsim pe Reymet Autem, spuse Obi-Wan. Ferus a spus de mai multe ori că Reymet dădea de înțeles că ştia ceva despre dispariția lui Gillam. Şi a mai spus că ştia cum să ocolească securitatea. Ferus nu a aflat niciodată dacă ştia cu adevărat, dar...

— Este singura noastră pistă, încheie Siri.

Începură să meargă pe holuri. Majoritatea studenților erau în clase.

Preşedintele trebuie să fi alertat securitatea, pentru că li se făcea semn să treacă prin toate punctele de control. Dar cum holurile erau goale, nu aveau să aibă noroc să-l găsească pe Reymet.

— Nu ajungem nicăieri, spuse Siri, frustrată. Poate că trebuie să mergem la înscrieri. Putem să ne gândim la ceva pentru a avea acces la orarul cursurilor...

— Nu cred că e necesar, zise Obi-Wan. Uiți cel mai bun lucru despre cursuri.

— Şi care ar fi acela?

Un semnal acustic moale veni prin difuzoarele ascunse.

— Se termină, spuse Obi-Wan.

Tocmai atunci fu difuzată o voce care vorbea pe un ton liniştit, dar insistent.

— Sfârşitul clasei modul 6. Cinci minute până la modulul şapte. Cinci minute.

Dintr-o dată, uşile se deschiseră şuierând şi elevii se revărsară pe hol. Obi-Wan şi Siri fură împinşi lângă pereți în timp ce studenții alergau, se îmbrânceau, îşi aruncau unul altuia în joacă datapadurile sau înfulecau o gustare rapidă în timp ce mergeau. Cu toate astea, ambii Jedi puteau simți efortul şi bravura în strigăte şi râsete. Aceşti studenți se temeau.

Obi-Wan salută un student care părea să fie cam de vârsta lui Anakin şi Ferus.

— Mă scuzați. Îl cunoaşteți pe Reymet Autem?

Phlogul înalt aprobă din cap.

— Este la cursul meu de Tendințe Politice Galactice Actuale.

— Poți să-l găseşti pentru noi? întrebă Siri.

— Nicio problemă. Este chiar acolo.

Phlogul arătă spre un băiat din capătul celălalt al holului, care arunca un mic datapad dintr-o mână în alta în timp ce mergea.

— Mulțumesc.

Aveau noroc. Obi-Wan şi Siri se îndreptară spre Reymet.

— Eşti un prieten al lui Ferus Olin? îl întrebă Siri.

Reymet aprobă din cap cu mândrie.

— Suntem cei mai buni prieteni. Îi privi cu atenție. Hei, voi sunteți părinții lui? Arătați de parcă ați putea fi.

— Da, suntem părinții lui, spuse Siri. L-ai văzut în după-amiaza asta?

— Nu, şi asta e ciudat, pentru că e în trei dintre clasele mele, spuse Reymet. Este bolnav?

— Nu, Reymet, spuse Obi-Wan. De aceea am venit la tine. Credem că Ferus a dispărut. Credem că are legătură cu ceea ce s-a întâmplat cu Gillam Tarturi.

— Ne vei ajuta? întrebă Siri. Ferus ne-a spus că tu ştii lucruri secrete despre şcoală.

— Ştiu unele lucruri, spuse Reymet cu prudență.

— Promitem că nu vom spune oficialilor şcolii nimic din ceea ce ne vei arăta, spuse Siri.

Reymet ezită în continuare.

— Dar dacă nu ne spui nimic, atunci am fi obligați să mergem la oficialii şcolii, sublinie Obi-Wan.

— Uau, spuse Reymet. În acest caz, aş fi fericit să vă spun tot ce ştiu.

Obi-Wan observă că părea uşurat. Poate că Reymet avea un secret care fusese o povară pentru el să-l păstreze şi de aceea îi tot dădea de înțeles lui Ferus că ştia ceva.

— Urmați-mă.

Holurile se goliseră de elevi în timp ce Reymet îi conducea rapid la parterul şcolii.

— Începutul orei. Modulul şapte. Vocea blândă plutea din difuzoare. Modulul şapte. Începutul orei.

Coridorul era gol.

— Grăbiți-vă, şuieră Reymet. Mai am doar câteva minute până când trebuie să mă înregistrez la următoarea clasă.

Se ascunse într-un dulap de depozitare, iar Obi-Wan şi Siri îl urmară rapid, înghesuindu-se lângă el.

— Nu puteai să găseşti un loc mai mare în care să ne ascundem? întrebă Obi-Wan când se lovi de o cutie din durotel cu scule.

— Dacă v-ați putea strânge împreună, aş putea... Reymet începu să se strecoare pe lângă ei, apoi se aplecă sub ei. Bine, doar o secundă... mişcă-ți piciorul... nu, în partea cealaltă... mulțumesc...

Reymet deşurubă un panou de pe perete. Se deschise un puț utilitar mare.

— Acolo, spuse el.

— Ce este acolo? întrebă Obi-Wan, aruncând o privire înăuntru.

— Când au renovat, au construit în jurul vechilor sisteme electrice şi de apă, explică Reymet. A fost mai ieftin decât să le scoată. Există o întreagă rețea de conducte de utilități încă pe loc. Acestea duc la vechile încăperi ale sistemului.

— I-ai arătat asta lui Ferus? întrebă Siri.

Reymet aprobă din cap.

— Aveam de gând să le explorăm împreună, în timpul liber. Nu ştiam că lipseşte. L-aş fi căutat...

— Crezi că este cu Gillam? întrebă Obi-Wan.

Îşi ținu privirea pe Reymet. Orice rezervă pe care tânărul o avea se prăbuşi.

— Nu ştiu, spuse el. Totuşi, cred că Gillam este încă aici. L-am văzut în noaptea în care a dispărut. Ştia şi el despre vechile conducte de utilități.

— Crezi că Gillam se ascunde? întrebă Siri.

Reymet aprobă din cap.

— Nu-l învinovățesc. Cu un tată ca al lui, şi eu m-aş ascunde. De aceea nu l-aş denunța. Se uită neliniştit la ei. Dar acum nu mai sunt atât de sigur. Îl pot vedea pe Gillam ascunzându-se, dar nu-l văd pe Ferus făcând asta. El nu este rău ca Gillam.

— Gillam este rău? întrebă Obi-Wan.

— Poate că n-ar fi trebuit să spun asta, spuse Reymet. El nu este rău, cred. Doar că... nu e drăguț.

Se mişcă de pe un picior pe altul, neliniştit. Era clar că era îngrijorat că spusese prea multe.

— Se fac verificări suplimentare de securitate – şi am întârziat la ore. Încă o abatere şi sunt suspendat. Nu că faptul că ar trebui să părăsesc acest loc mi-ar frânge inima. Dar s-ar putea să-l supere pe tatăl meu.

— Du-te, îi spuse Obi-Wan. Ne vom ocupa noi de aici încolo.

Reymet păru dintr-o dată pierdut.

— Chiar sper să-l găsiți. Îmi place mult de el.

Reymet se grăbi să iasă pe uşă.

Obi-Wan privi în țeavă. Putea vedea unde fusese deranjat praful, dar era imposibil de spus de către cine sau de către câți.

— După tine, spuse Siri.

Obi-Wan se strecură în țeavă. Trebui să se aplece şi să se mişte încet din cauza mărimii sale. Lui Siri îi fu mai uşor.

— Grăbeşte-te, îl îndemnă ea.

— Vrei să mergi tu prima?

— Dacă aş putea să te ocolesc, aş face-o.

Obi-Wan văzu lumină la capătul țevii şi îşi acceleră pasul. Alunecă din țeavă pe o podea elastică. Îşi dădu seama că era acoperită de muşchi. Spațiul avea un miros umed şi mucegăit.

Mucegaiurile marcau pereții în modele tulburi. Mirosul era închis şi rece.

— Trebuie să fi fost un fel de rezervor, spuse Siri. Scoase o baghetă luminoasă şi o ridică. Are sens dacă a fost o țeavă de apă.

Obi-Wan simți cum podeaua îi suge cizmele.

— Sunt câteva pasaje. Ai vreo idee? Se întoarse spre Siri, dar deja simțea Forța mişcându-se prin spațiul respectiv. Privea cu atenție în jurul ei, trimițând Forța, încercând să ajungă la Padawanul ei. Obi-Wan i se alătură, invocând Forța pentru a o ajuta să-l localizeze pe Ferus.

Se întoarseră în acelaşi moment şi se îndreptară spre pasajul din stânga lor. Îl puteau simți acum. Forța intrase în spațiul umed şi întunecat şi ştiau că Ferus era aproape. Siri îşi ținea sus bagheta luminoasă.

— Cred că ne aflăm în vechiul sistem de tratare a apei. Vezi țevile de intrare?

— Astea sunt rezervoare de apă, spuse Obi-Wan, aruncând o privire în încăperi pe măsură ce treceau.

Unele dintre camere mai aveau încă uşile din duroțel. Altele aveau uşi care erau pe jumătate ruginite sau fuseseră îndepărtate.

Forța deveni mai puternică. Văzură în față o cameră cu o uşă intactă. Era fixată de perete cu o încuietoare nouă. Siri îşi scoase sabia. În câteva secunde, metalul se desprinse, lăsându-le o intrare în cameră. Ferus stătea în mijlocul camerei. Se ridică repede în picioare, cu fața la ei.

— Îmi pare rău că am avut nevoie să fiu salvat, Maestră, îi spuse el lui Siri. Îmi pare rău, Maestre Kenobi.

— Cu toții avem nevoie de salvare câteodată, spuse Obi-Wan.

— Unii mai mult decât alții, spuse Siri, rânjind la Obi-Wan.

Ferus era atât de diferit de Anakin, gândi Obi-Wan. Anakin i-ar fi zâmbit de îndată ce intrase. *Era şi timpul*, ar fi spus el. Sau poate: *Sper că mi-ai adus prânzul*. Simți o nevoie intensă să-şi găsească propriul Padawan. La acest sentiment se

adăuga furia că dispăruse.

— Ce s-a întâmplat? îl întrebă Siri pe Ferus. Te simți bine? Unde ți-e sabia?

— Este ascunsă în camera mea. Ferus făcu o grimasă. Una dintre multele mele greşeli. Am venit aici în căutarea lui Gillam fără să mă opresc mai întâi acolo. Am crezut că dacă îl găsesc, îl pot împiedica pe Anakin să plece cu echipa secretă. În schimb, m-a găsit Gillam pe mine.

— Gillam? întrebă Obi-Wan, surprins.

Ferus aprobă din cap.

— Nu a fost niciodată răpit. Şi-a înscenat singur totul.

Obi-Wan simți un val de nerăbdare. Ar fi trebuit să se gândească la această posibilitate. Nu fusese în stare să-şi imagineze un fiu care să-i facă aşa ceva tatălui său. Indiferent câte văzuse în viața lui, indiferent de răul cu care se confruntase, era încă capabil să nu fie surprins de resentimentele unui fiu față de un tată puternic. Întotdeauna îl lua pe nepregătite, cât de personală putea fi o trădare.

— Nu înțeleg cum a putut să te întemnițeze, spuse Siri, încruntată.

— Exploram şi am găsit o ascunzătoare, zise Ferus. Este chiar pe acest coridor. Datapadul lui era ascuns într-un canal de scurgere, în spatele unei încuietori, într-un manşon de plastoid. Tocmai încercam să-l accesez când am auzit pe cineva venind. Era Gillam şi câțiva membri din echipa secretă. Am reuşit să ascund datapadul, dar mi-au luat comunicatorul.

— Ce au făcut? întrebă Obi-Wan.

Simți cum îl invadează groaza. Deci, echipa secretă era implicată.

— Au crezut că sunt doar un student băgăcios, spuse Ferus. Am decis să nu mă opun, pentru că nu voiam să-mi stric acoperirea, şi mai ales pe cea a lui Anakin. Nu ştiau ce să facă cu mine. Le era teamă că îi voi denunța. M-au percheziționat, dar am folosit Forța pentru a-i redirecționa, aşa că am reuşit să mă ascund datapadul lui Gillam. Apoi m-au băgat aici. Gillam mi-a adus mâncare, dar nu l-am mai văzut de ore întregi. Ferus ridică datapadul. M-au lăsat în pace, aşa că am reuşit să citesc asta. Mai întâi de toate, uitați... are un sigiliu al Senatului.

Obi-Wan îl luă. Recunoscu simbolul Andarei de pe spate.

— Aceasta îi aparține lui Berm Tarturi. Se gândi un moment. Poate că Tarturi avea dreptate. Cineva a intrat în biroul lui şi i-a umblat prin lucruri. Dar a fost propriul său fiu.

Ferus aprobă din cap.

— Asta nu e tot. Sunt bilete de răscumpărare pe datapad. Două dintre ele au fost trimise. Cred că Gillam plănuieşte să dea vina pe tatăl său pentru propria răpire.

— De ce ar face aşa ceva? întrebă Siri. Îl urăşte atât de mult?

— Trebuie, zise Ferus. Dar nu e singurul lucru. Sunteți în contact cu Anakin?

Obi-Wan clătină din cap.

— Nu a raportat. Trebuie să fie drum sau chiar pe Ieria, dar comunicatorul lui a fost oprit.

Ferus părea grav.

— Ultima scrisoare din datapad îşi asumă responsabilitatea pentru moartea lui Gillam. Nu a fost trimisă încă, dar este programată să plece în cinci ore.

— Îi va înscena tatălui său propria crimă? spuse Obi-Wan.

— Dar cum? întrebă Siri. Va avea nevoie de un cadavru. Va fi o anchetă.

— La asta mă gândeam şi eu, spuse Ferus încet. Îşi trecu mâinile prin păr într-un gest rar de agitație. Dacă Gillam a plănuit să facă rost de un cadavru? Cineva asemănător ca vârstă şi constituție, cineva care să semene puțin cu el. Ar putea planta documente pe cadavru, sau în apropierea lui.

— Ar trebui să se bazeze pe o mare cantitate de haos şi confuzie, spuse Siri. Există multe teste care pot fi făcute pentru a determina identitatea.

— Echipa secretă va ajuta la declanşarea unui război între Andara şi restul planetelor din sistem, spuse Obi-Wan. Poate că nu-şi dau seama, dar o vor face. Asta va crea cu siguranță haos.

Îşi dădu brusc seama ce gândise deja Ferus, care rumegase subiectul în celula aceea umedă.

— Au nevoie doar de un corp. Se gândi la informațiile pe care le avea despre Gillam, la înălțimea, greutatea şi restul datelor băiatului. Şi l-au ales pe...

— Anakin, spuse Ferus.

Capitolul 14

— Dacă asta nu merge, nu vă cunosc, spuse Rana Halion.

Părul ei alb şi țepos părea că se zbârleşte ca o blană în timp ce privea echipa secretă. Marit aprobă din cap.

— Am înțeles.

— Dar ar fi bine să funcționeze, adăugă Rana Halion.

— Va funcționa, spuse Rolai.

Ochii albaştri aproape incolori ai Ranei Halion priviră grupul. Apoi suspină.

— Dacă nu ați fi venit cu recomandări atât de bune, nu aş fi crezut, murmură ea. Arătați ca nişte copii.

Anakin trebui să fie de acord. Rolai era slab şi palid sub coama lui de Bothan. Ze era plinuț. Tulah arăta mereu de parcă abia se trezise din somn, iar Hurana părea slabă şi timidă. Dar văzuse că Rolai era dur, aproape nemilos, Ze putea diseca şi rezolva orice problemă tehnică în cinci minute sau mai puțin, Tulah avea o minte strălucită pentru strategie, iar Hurana avea convingeri şi nu se temea. Marit era inteligentă şi plină de resurse. Anakinşi punea propria încredere în această echipă.

Rana apăsă un buton de contact de pe manşeta ei de aur şi privi cum clipea un mesaj codificat digital.

— Nu am mult timp la dispoziție. Cine este pilotul principal?

Anakin făcu un pas înainte.

— Eu sunt.

Rana îl privi cu atenție. Anakin se gândi că ar fi putut fi cea mai intimidantă privire pe care o experimentase vreodată – dacă nu ar fi crescut la Templu. Odată ce te-ai confruntat cu un Jedi ca Mace Windu, nimeni altcineva nu te mai putea intimida. Nu-şi mută privirea şi o întâlni pe a ei fără nicio tresărire.

Ea dădu scurt din cap.

— Pari competent. Ştii să pilotezi o navă de luptă?

— Pot pilota orice.

— Aproape că-mi vine să cred, murmură ea, aruncându-i încă o privire. Ştii cum să tragi cu tunurile laser asupra unei ținte?

Anakin îi aruncă o privire lui Marit.

— Credeam că trebuia să fie ceva pasiv.

Rana părea exasperată.

— Cine este şeful aici?

— Noi toți suntem, interveni Rolai pe un ton răspicat. Şi cu toții ştim cum să tragem cu tunurile laser. Am mai discutat asta.

— Ai instruit amănunțit echipa? întrebă Rana, ridicând o sprânceană sceptică.

— Nu cu ultimele detalii, spuse Rolai calm. Aşteptam ora exactă a plecării şi detalii despre țintă.

Rana se uită din nou la manşeta ei.

— Fă-o atunci. Puteți inspecta navele de luptă. Plecați în treizeci de minute.

Marit explodă imediat ce Rana ieşi din cameră.

— Ce-a fost asta? Cum adică, *nu ai informat echipa*? Ce ştii tu şi noi nu ştim? Ar trebui să votăm totul!

— Calmează-te, spuse Rolai aruncând o privire spre uşă pentru a se asigura că Rana nu putea auzi.

— Nu-mi spune să mă calmez, răspunse Marit înflăcărată. Spune-mi adevărul!

— Misiunea tocmai s-a schimbat puțin, zise Rolai. Va trebui să tragem asupra flotei.

— Să tragem asupra flotei? întrebă Anakin. Dar asta e o declarație de război!

— Asta nu e problema noastră, zise Rolai. Suntem angajați să ne facem treaba. Asta e tot.

— Aşteaptă, zise Marit. De ce nu ne-ai spus asta? Se uită la Ze, Hurana şi Tulah. Privirile lor alunecară într-o parte. Voi toți ştiați, iar eu nu?

— Nici eu nu am ştiut, sublinie Anakin.

Dar nimeni nu-i dădea atenție lui.

— Am votat cu toții să aşteptăm să-ți spunem până când ajungem aici, spuse Hurana.

Nu întâlni privirea fierbinte a lui Marit.

— Ne-am gândit că te-ai putea opune, spuse Rolai. După ultima misiune, ai avut unele rețineri în legătură cu daunele fizice.

— Daune fizice? zise Marit neîncrezătoare. Aşa îi spuneți acum? Erau ființe vii!

— Marit, ce crezi că facem? întrebă Rolai. Asta nu este o şcoală. Nu este un joc. Am fost cu toții de acord să începem asta ca pe o afacere şi să o conducem ca pe o afacere. Cu toții am fost de acord că ne vom facem propriile noastre destine.

— Tocmai asta e ideea, spuse Marit supărată. Cu toții am fost de acord. Nu am lăsat pe cineva pe dinafară.

— Înțeleg ce vrei să spui, Marit, spuse Rolai. Acum să mergem mai departe. Iată-ne ajunşi aici. Ai de gând să ni te alături, sau nu?

Anakin privi fața lui Marit. Putea vedea că era nedecisă. Nimănui nu-i păsa ce gândea el, dar îi va da sprijinul lui Marit dacă ea vota să se retragă.

— Mă bag, spuse ea pe un ton scăzut.

Grupul păru uşurat. Chiar şi Rolai, deşi încerca să o ascundă.

— Aşteptați, spuse Anakin. Dar cu mine cum rămâne? Şi eu fac parte din echipă. Nu am şi eu dreptul la un vot?

Rolai îi aruncă o privire atât de neutră încât Anakin simți un fior. Era ca şi cum nici măcar nu ar fi fost acolo.

— Nu avem timp pentru asta, spuse Rolai. Hai să inspectăm navele de luptă.

Rana Halion reapăru brusc.

— Avem o mică schimbare în calendarul atacului. Trebuie să trecem acum în revistă coordonatele şi sistemele de avertizare. Va trebui să veniți în sala de şedințe.

Rolai făcu un gest către grup.

— Să mergem.

— În timp ce voi faceți asta, eu mă duc să verific navele de luptă, zise Anakin. Trebuie să mă uit la comenzi şi să văd dacă mă pot descurca cu ele.

Rolai îi aruncă o privire.

— Credeam că ai spus că poți pilota orice, şuieră el astfel încât Rana să nu-l poată auzi.

Anakin ridică din umeri.

— Sper că pot, murmură el. Nu-ți spun chiar totul. Dar nici tu nu-mi spui totul. Nu-i aşa?

Rolai îi aruncă o privire criminală.

— Venim, îi strigă el lui Halion. Tu, îi şopti el supărat lui Anakin, verifică navele de luptă. Va trebui să ne dai şi nouă nişte lecții rapide.

Anakin aşteptă până când grupul plecă cu Rana. Apoi se grăbi spre hangar. Nu avea prea mult timp. Acum nu mai avea de ales. Nu putea să lase misiunea să se desfăşoare. Trebuia să dezactiveze navele de luptă. Acum ştia asta. Nu era nici pe departe în stare să descopere ce se întâmplase cu Ferus sau Gillam, şi era pe cale să înceapă un război. Probabil că încălca toate regulile Jedi din arhive.

Navele de luptă Ieriane erau nişte Delta-6 Aethersprite modificate, cu care era obişnuit. Anakin cunoştea fiecare şurub de la motor. Se gândi pentru câteva clipe. Trebuia să dezactiveze ceva care să apară ca o lumină de avertizare în timpul zborului, dar care să nu pună nava în pericol. Voia să le dea piloților suficient timp să se întoarcă şi să aterizeze. Trebuia să fie ceva care să îi determine imediat să

anuleze misiunea. *Condensatoarele tunurilor laser*. Anakin deschise panoul de întreținere. Câteva unelte mici erau fixate pe panou, la îndemână. Selectă o servo-cheie mică şi, în câteva minute, dezactivă condensatoarele. Porni spre următoarea navă, întrebându-se dacă nu cumva ar trebui să modifice sistemul de răcire doar atât cât să provoace o uşoară supraîncălzire a motoarelor. Asta ar putea adăuga un pic de urgență la decizia de anulare a misiunii...

— Ce faci?

Vocea lui Marit răsună în hangar. Anakin se opri şi aruncă o privire pe lângă panoul de control.

— Doar o mică ajustare.

Ea veni şi privi în comenzile sistemului.

— Crezi că sunt proastă, Anakin? Ai neutralizat condensatorii tunurilor laser. Am studiat planurile acestui motor. M-am întors să văd dacă ai nevoie de ajutor. Cred că nu ai nevoie, nu-i aşa? Se întoarse şi se uită la el. Fețele lor erau foarte apropiate. El putea vedea speculația şi dezamăgirea din ochii ei. De ce?

— Nici tu nu crezi că ar trebui să mergem în această misiune, spuse Anakin.

— Am votat să mergem. Vocea lui Marit era fermă. Regulile grupului.

— Dar şi eu fac parte din grup! Regula este că toate deciziile trebuie să fie luate în unanimitate. De ce nu mă lasă Rolai să votez?

Marit se mişcă de pe un picior pe altul.

— El spune că noii membri nu ar trebui să aibă drepturi depline de vot până când nu termină o misiune...

— Şi ai votat asta, sau Rolai ți-a spus pur şi simplu? Tăcerea lui Marit îi spuse ceea ce avea nevoie să ştie. Deci ar trebui să-mi risc viața fără să am un cuvânt de spus în ceea ce facem? Crezi că este corect?

— Crezi că este corect să ne sabotezi motoarele pentru a obține ceea ce vrei? Vocea lui Marit se ridică provocatoare. Cum ai putut să faci asta? Am avut încredere în tine! Eu te-am adus în grup!

Ochii căprui ai lui Marit conțineau furie şi reproşuri. Anakin simți că era timpul să spună adevărul. Îi datora asta.

— Sunt Jedi, spuse el. Nu sunt chiar student la *Şcoala de Elită*. Am fost trimis pentru a investiga dispariția lui Gillam Tarturi.

— Gillam?

Marit fu surprinsă.

— Nu vrei să ştii ce s-a întâmplat cu el? întrebă Anakin. Şi înainte să plecăm, a dispărut Ferus Olin. Dacă Rolai a avut ceva de-a face cu asta? Dacă finanțează echipa cu banii din răscumpărare? El este cel care se ocupă de trezoreria voastră şi este expert în securitate. El este cel care a luat legătura cu Rana Halion. Dacă ea l-a pus să-l răpească pe Gillam? Toate piesele se potrivesc. De ce te-a mințit în legătură cu această misiune? Nu vrei să afli adevărul?

Marit părea tristă.

— Aş fi vrut să-mi spui.

— Îți spun acum.

— Tu nu înțelegi nimic. Gillam..., ezită Marit.

— Atunci spune-mi, zise Anakin, exasperat. Ce-i cu Gillam?

— Ce-i cu Gillam?

O voce batjocoritoare se auzi brusc din spatele lui. Anakin se întoarse. Gillam Tarturi stătea în picioare, sprijinit de aripa unei nave de luptă. Avea aceeaşi înălțime ca Anakin, iar privirile lor se întâlniră. Anakin simți şoc şi consternare.

Apoi se uită iar la Marit. Ea aprobă încet din cap.

— Gillam este echipa, spuse ea. A fost ideea lui. El a format-o. El a alcătuit statutul. El ne-a recrutat. Nu am fi făcut nimic fără el. Am fi fost o adunătură de proscrişi nefericiți.

— Ți-ai înscenat dispariția, îi spuse Anakin lui Gillam. De ce?

— Am motivele mele, răspunse Gillam lejer.

Marit vorbi în comunicator.

— Avem nevoie de voi, spuse ea răspicat.

— Ce se întâmplă? întrebă Anakin.

Drept răspuns, auzi sunetul moale al blasterului ei ieşind din toc. Ar fi putut să o oprească uşor, dar nu o făcu. Marit îndreptă blasterul spre el, cu o privire reticentă pe față. În câteva secunde, restul echipei se grăbi să intre în hangar. Aveau blasterele scoase. Toate erau îndreptate spre Anakin.

— Îmi pare rău, spuse Marit.

Capitolul 15

Privirea lui Marit era îndurerată. Rolai şi Gillam păreau hotărâți. Dar ceilalți – Hurana, Tulah şi Ze – păreau speriați. De ce le era frică? Anakin simți că exista o conspirație aici. Gillam şi Rolai erau împreună şi atrăseseră şi restul echipei reticente. Cu excepția lui Marit. Se întâmpla ceva ce nici măcar Marit nu ştia.

— A dezactivat tunurile laser de pe două dintre navele de luptă, le spuse Marit celorlalți. E în regulă. Ştiu cum să le repar. Se întoarse spre Anakin. Va trebui să te reținem până când vom pleca în siguranță.

Anakin se uită la Gillam.

— Chiar aşa, Gillam? De ce nu-i spui ce ai de fapt în minte?

— Îmi pare rău, Marit, spuse Gillam cu lejeritate. Nu e chiar ăsta planul.

— Care este planul, Gillam? întrebă Anakin.

Marit îi aruncă lui Gillam o privire întrebătoare.

— Cum l-ar fi dezonorat răpirea pe Senatorul Tarturi dacă nu ar fi fost implicat în ceva teribil? îi spuse Gillam lui Marit.

— Şi primim şi noi o primă foarte mare de la Rana Halion, spuse Rolai.

— Gândeşte-te la ce va face asta pentru contramişcare, Marit, spuse Gillam. Senatorul îşi răpeşte propriul fiu pentru a arunca suspiciuni asupra Ierianilor. Şi apoi ceva merge prost, iar fiul său moare…

— Şi e din vina lui, chicoti Rolai. Şi-a sacrificat propriul fiu pentru a-şi putea păstra puterea!

— Nu înțeleg, spuse Marit.

— Eu înțeleg, spuse Anakin. Vor să mă omoare.

Şocată, Marit se uită de la Gillam la Rolai.

— Nu se poate să fie adevărat.

— De fapt, aveam de gând să te predăm Ranei Halion pentru acest pas anume, spuse Gillam. Dar dacă tot ai insistat asupra problemei…

Îşi flutură blasterul şi îi zâmbi lui Anakin.

— Dar Anakin nu este Gillam – îşi vor da seama de asta, spuse Marit.

— Au în plan să deghizeze cumva cadavrul, spuse Anakin. Sunt sigur că Rana Halion poate găsi modalități. Eu voi fi luat drept Gillam. Iar Senatorul Tarturi nu numai că va fi dezonorat în rândul propriului popor, dar va avea şi un război pe cap. Nu va putea să investigheze, chiar dacă ar vrea.

— Ceea ce nu va face, pentru că nu-i va păsa, spuse Gillam. Îi va păsa doar de faptul că privilegiile sale Senatoriale sunt amenințate.

— Este un plan genial, spuse Rolai.

Marit se uită fix la cei doi.

— Sunteți amândoi nebuni.

Gillam clătină din cap cu tristețe.

— Săraca Marit. Ți-ai pierdut curajul pe Tierell. De aceea nu am putut avea încredere în tine.

Marit se uită la Tulah, Hurana şi Ze.

— Voi sunteți de acord cu asta?

Cei trei păreau stânjeniți.

— Gillam spune că trebuie să fim războinici, zise Hurana. Asta e singura cale.

— Eu mă ocup doar de partea tehnică, spuse Ze.

— Asta nu are nimic de-a face cu mine, spuse Tulah.

— Ah, mai este un lucru pe care ar trebui să-l subliniez, spuse Gillam. Din cauza dispariției unui alt elev, şcoala a intrat în codul verde de securitate. Iar asta

înseamnă că toate permisele au fost anulate. Ați ratat trei dintre orele de control.

— Ştiam eu că ar fi trebuit să extind raza de acțiune a comunicatoarelor, murmură Ze.

— Ceea ce înseamnă că am fost exmatriculați, spuse Hurana.

— Ceea ce înseamnă, dragi prieteni, că nu mai avem unde să mergem, spuse Gillam. Este o galaxie mare. Ne avem doar unul pe celălalt. Şi ăsta este un lucru bun. Împreună, putem fi cei mai buni. Putem avea tot ceea ce ne dorim, dacă rămânem împreună. La început am făcut-o pentru că nu ne-a vrut nimeni. Dar acum o putem face pentru că suntem cei mai buni. Locul nostru este împreună.

Vocea lui Gillam era gravă şi convingătoare. Anakin văzu carisma şi farmecul care îi determinase pe elevi să i se alăture.

— Poate că nimeni nu i-a vrut pe ceilalți, spuse Anakin. Sau i-ai convins tu că nu-i vrea nimeni. Nu ştiu ce să zic despre asta. Dar cum rămâne cu tine? Eşti fiul unui Senator puternic. Cine nu te-a vrut?

Fața lui Gillam se albi de o furie bruscă şi, pentru prima dată, Anakin putu vedea că era foarte capabil să ucidă.

— Tatăl meu! strigă el. Gillam îşi recăpătă controlul cu un efort. Şi acum îşi va da seama cât de mult a greşit. Toată lumea îşi va da seama cine mi-a subestimat hotărârea. Ei bine, Marit? Eşti cu noi?

Marit se întoarse spre Anakin.

— Nu am unde să mă duc, spuse ea.

— Marit, nu facem nimic greşit, zise Gillam. Facem doar ceea ce ne-am propus să facem. Ştiam care sunt mizele.

Anakin îi susținu privirea lui Marit.

— Ştiai că miza va fi crima?

— Nimeni nu te întreabă pe tine, răbufni Gillam la Anakin. Eşti deja mort.

— E Jedi, zise Marit. Dacă tu crezi că planul va fi uşor, mai gândeşte-te o dată.

Gillam ridică din umeri, apropiindu-se de Anakin.

— Are şase blastere îndreptate spre el. Chiar dacă tu nu tragi, nu cred că vom avea probleme. Îi cunosc pe Jedi. I-am văzut prin Senat toată viața mea. Practic, sunt servitorii Senatorilor. Orice putere pe care o aveau, a dispărut acum.

Furia curse prin Anakin. Văzu privilegiile cu care fusese crescut Gillam şi cum îl corupsese asta. Văzu că Gillam se bazase pe sentimentele celorlalți, pe modul în care se simțeau pierduți şi singuri într-o lume pe care el o cunoştea şi ei nu. Le luase mințile şi inimile şi le transformase într-o armă îndreptată spre tatăl său. Echipa nu însemna justiție. Însemna doar răzbunare.

Anakin sări în sus şi lovi cu un picior într-un arc de cerc, smulgând blasterul din mâna lui Gillam, în timp ce întindea o mână şi, folosind Forța, smulgea blasterul din strânsoarea lui Rolai. Aterizã pe un picior şi îl folosi pe celălalt pentru a-l dezarma pe Tulah cu o altă lovitură bine țintită, înşfăcând blasterul din mâna lui Ze în acelaşi timp. Îşi folosi genunchiul pentru a disloca arma Huranei, care păru surprinsă, şi apoi luă pur şi simplu arma lui Marit din mâna ei. Întreaga serie de mişcări de atac dură mai puțin de două secunde. Echipa abia avu timp să clipească.

Acum se uitau fix la el, sau în jos, la mâinile goale. Urmă un moment de tăcere şi de surpriză. Anakin îşi scoase şi îşi aprinse sabia de lumină, ținând-o într-o poziție pe care orice Jedi ar fi recunoscut-o ca fiind ofensivă. Era gata să lovească. Nu voia să rănească pe nimeni. Asta era prima lui grijă. Dar trebuia să oprească misiunea.

— Nu vă mişcați, le spuse el.

Anakin simți mişcare în spatele lui şi se întoarse uşor. Rana Halion făcuse un pas în interiorul hangarului. De-ndată ce văzu sabia, apăsă un buton de pe manşetă.

Gillam zâmbi.

— Se pare că norocul ți s-a terminat, Jedi.

— Jedii nu au nevoie de noroc, spuse Anakin, chiar în momentul în care droizii de atac năvăliră în hangar.

Focurile de blaster izbucniră de la droizi, îndreptate spre Anakin, dar suficient

de împrăştiate pentru ca acesta să se teamă pentru Marit şi ceilalți. Echipa se aruncă la pământ, căutându-şi în grabă blasterele. Anakin îşi dădu seama imediat de problemele pe care le avea. Gillam şi Rolai îşi găsiseră blasterele şi încercau să țintească spre el în timp ce se mişca. Focul dinspre droizi era puternic. Marit se ascunsese în spatele unei nave de luptă. Nu credea că se putea baza pe ajutorul ei. Părea amețită.

Văzu zâmbetul de triumf de pe fața lui Gillam în timp ce-şi recupera şi îşi îndrepta blasterul spre el, iar furia lui Anakin dispăru. Se întinse cu Forța. Îşi aminti lecțiile pe care le învățase de la Soara Antana, Maestra Jedi. *Forța vine din linişte*, spusese ea. *Găseşte-ți centrul liniştii, chiar şi în mijlocul luptei.*

Văzu timpul derulându-se în fața lui ca o panglică. Îl văzu înghețând, precum gheața pe un râu. Văzu că avea timp infinit pentru a face tot ce avea nevoie.

Cu o mână întinsă, smulse blasterul din mâna lui Gillam şi îl trimise zburând prin tot spațiul hangarului. Lovi peretele atât de tare încât se sparse. Zâmbetul lui Gillam dispăru. În acelaşi timp, se mişca, deviind focul de blaster al droizilor dinspre locul în care se adăpostiseră Tulah şi Hurana, împingându-l pe Ze în spatele unui container din duroțel şi doborând un droid de atac cu o lovitură în panoul de control.

Dintr-o dată, tunurile laser de pe nava de luptă din dreapta lui începură să tragă. Gillam se strecurase în cabina de pilotaj. Anakin nu îşi pierdu simțul timpului înghețat. El era *stăpânul timpului*. Nu îşi făcu griji pentru tunurile laser, aşa cum nu-şi făcuse griji nici pentru droizii de atac. Totul părea atât de uşor. Părea să vadă focul înainte să vină şi ştia cum să se mişte pentru a-l evita. Mişcările lui erau ca mătasea, atât de fluide încât părea că nu avea muşchi şi oase, ci doar voință.

Maestrul său era aici. Putea simți şi asta. Dar nu avea nevoie de el.

Se învârti în aer, doborând doi droizi de luptă în timp ce sărea printre focurile de tun laser direct spre cabina de pilotaj a navei de luptă. Cu o singură lovitură în spate, îl doborî pe ultimul droid. Avu o imagine a feței şocate a lui Gillam când tăie parbrizul cu o singură lovitură. Cu o mână, îl aruncă pe Gillam de pe scaunul pilotului şi apoi se lăsă în el. Opri motoarele şi dezactivă tunurile laser.

Siri şi Ferus stăteau cu săbiile scoase, păzindu-i pe Rolai, Marit, Hurana, Tulah şi Ze. Obi-Wan o capturase pe Rana Halion.

Din cealaltă parte a hangarului, se uită la Maestrul său. Aştepta ca Obi-Wan să-l privească. Misiunea se încheiase. Avusese succes. Îl găsise pe Gillam şi împiedicase invazia.

Aştepta, stând în cabina de pilotaj şi privind în jos. Simțea roşeața de triumf pe obraji. Siri se uită la el, la fel şi Ferus. Putea să vadă uimirea de pe fețele lor.

Dar Maestrul său nu îşi ridică deloc privirea.

Capitolul 16

Obi-Wan nu mai văzuse niciodată o asemenea demonstrație de Forță din partea unui Padawan. De la marii Maeştri Jedi, da. De la Qui-Gon, aproape de sfârşitul vieții sale. Dar de la cineva atât de tânăr? Puterea lui Anakin îl uimi. O mai întrezărise înainte, dar acum o văzuse desfăşurându-se pe deplin şi asta îl uimi.

Nu avusese şansa să se mişte, să ajute. Anakin fusese ca o pată de lumină. Părea să fie peste tot în acelaşi timp. Distrusese zece droizi de atac, îşi dezarmase agresorii şi dezactivase fără ezitare două tunuri laser, cu un uşor zâmbet pe față.

Putea să vadă că Siri şi Ferus erau la fel de uimiți de legătura profundă a lui Anakin cu Forța, de felul în care părea să ştie ce se va întâmpla înainte să se întâmple, de felul în care era capabil să se ferească de foc înainte să se producă.

Uimit – şi tulburat. Neliniştea se instală în sufletul lui Obi-Wan, alăturându-se dezamăgirii şi furiei pe care încercase să le elimine din inima lui. Să aibă un Padawan atât de înzestrat, care era capabil să greşească atât de mult – era darul lui să poată să-l învețe. Dar era şi povara lui.

La început, nici măcar nu se putea uita la Anakin. Trebuia să se concentreze asupra lucrurilor pe care le avea de făcut.

Rana Halion încercase să scape, dar sabia de lumină ridicată o opri.

— Cum îndrăzneşti! strigă ea. Te asigur că nu am nicio idee despre ce caută aici această bandă de renegați. Echipa de securitate m-a alertat că a avut loc o spargere şi am ajuns aici ca să văd o bătălie.

Ochii ei măturară echipa secretă ca şi cum nu i-ar fi văzut niciodată.

— Şi de ce ai trimis droizii să atace un Jedi? întrebă Siri.

— Ce ridicol. Nu ştiam că există vreun Jedi aici, spuse Rana Halion. Am trimis droizii pentru că aşa se procedează de obicei atunci când există o breşă de securitate.

Fata pe nume Marit îşi ridică bărbia şi o fixă pe Rana cu o privire disprețuitoare.

— Minte, spuse ea. În legătură cu totul. Nu mai sunt studentă, dar văd că astăzi am învățat prima mea lecție adevărată. Trădările sunt modul în care funcționează galaxia.

Se uită la Anakin. El clătină din cap spre ea, ca şi cum şi-ar fi cerut scuze.

— Am crezut în ceea ce credeai tu, zise el.

— Atunci ai fost la fel de nebun ca şi mine, spuse Marit cu blândețe.

— O crezi pe ea în locul cuvântului meu? oftă Rana Halion.

— Asta este o chestiune pe care trebuie să o rezolve Senatul, zise Siri. Aceşti studenți vor depune mărturie, fără îndoială. Au fost deja exmatriculați, aşa că vor fi, cu siguranță, disponibili.

— Exmatriculați? Nu prea cred, spuse Gillam. Vreau să vorbesc cu tatăl meu!

— S-ar putea ca tatăl tău să nu mai vrea să vorbească cu tine după ce va descoperi că ai încercat să-i înscenezi o crimă, spuse Obi-Wan.

— Cine a spus asemenea minciuni? întrebă Gillam. Abia am scăpat cu viață de răpitorii mei. Ea m-a răpit! strigă el, arătând spre Rana Halion.

— Puşti nenorocit ce eşti! strigă Rana.

Ferus ridică datapadul lui Gillam.

— Ar trebui să te mai gândeşti la ceea ce spui, Gillam. Recunoşti ăsta?

Gillam deveni palid, dar numai pentru o clipă.

— Nu ştiu despre ce vorbeşte. Nici măcar nu-l cunosc. Nu am văzut niciodată acel datapad. Este doar un alt student gelos, fără îndoială.

— Nu, este un Jedi, spuse Siri.

Gillam păru alarmat.

— Şi el este Jedi?

— Sunt peste tot, spuse Tulah, amețit.

— Nu mi-am dat seama niciodată cât de mult mințți, îi spuse Marit lui Gillam. Mințți precum respiri. În această echipă nu a fost niciodată vorba despre *noi*. Nu a fost vorba despre a ne uni pentru a face ceva bun. De fapt, a fost vorba numai despre tine. Şi dacă tu crezi că noi, ceilalți, îți vom susține minciunile, nu numai că eşti un mincinos, dar eşti şi nebun. Cum ai spus, Gillam, nu mai avem nimic de pierdut.

— Perfect adevărat, spuse Ze, iar Tulah aprobă din cap.

Gillam păru agitat. Deschise gura şi apoi o închise, încrucişându-şi brațele.

— Vreau să-mi văd tatăl, repetă el.

— Îl vei vedea destul de curând, spuse Siri. Vă ducem pe toți pe Coruscant. Autoritățile Senatului pot îndrepta toată mizeria asta.

Siri o conduse pe Rana Halion, care protesta. Ferus conduse echipa spre uşile deschise ale hangarului.

Obi-Wan rămase singur cu Anakin. În sfârşit, era timpul să vorbească cu Padawanul său. Totuşi, nu putu găsi cuvintele potrivite. Ştia, uitându-se la chipul nerăbdător al băiatului, că Anakin avusese intenții bune în adâncul inimii. Dacă Obi-Wan ar fi văzut o umbră pe acea inimă, ştia că l-ar fi durut pe Padawanul său să o ştie. În multe privințe, Anakin era încă un băiat. Un băiat rănit, iubitor şi neliniştit, cu mari daruri pe care nu le înțelegea pe deplin.

Totuşi, era şi un tânăr, aproape de maturitate, care putea face mult rău. Celorlalți, da. Lui însuşi, cel mai mult.

— Aveau de gând să efectueze un raid pe Andara, spuse Anakin, obosit de tăcerea lui Obi-Wan. Dar mai întâi voiau să mă omoare pe mine…

— Ştiu, spuse Obi-Wan. Totul era pe datapadul lui Gillam. Ceea ce ai fi ştiut dacă l-ai fi căutat pe Ferus.

Anakin se înroşi.

— Nu ştiam unde era.

— Nu l-ai căutat.

— M-am gândit că poate era pe Ieria sau pe Andara. Am crezut că echipa secretă ştia unde este…

— Nici măcar nu l-ai căutat! strigă Obi-Wan. Colegul tău Jedi a dispărut, iar tu nici măcar nu l-ai căutat!

— M-am gândit că e mai bine să continui sub acoperire, spuse Anakin.

Fața lui arăta surprinderea pe care i-o provoca duritatea Maestrului său. Obi-Wan nu ridicase niciodată tonul.

— Mă infiltrasem în echipă. M-am gândit că cea mai bună şansă de a-i găsi atât pe Gillam cât şi pe Ferus era să continui.

— Ai fost dispus să participi la un raid care ar fi declanşat un război, continuă Obi-Wan.

Trebui să se străduiască să-şi mențină vocea la un nivel cât mai normal. Trebuia să rămână cât mai calm posibil.

— Nu am ştiut despre raid! protestă Anakin. Adică, ştiam că vor face ceva, dar era un exercițiu de probă, menit să le arate Andaranilor că au capacitatea de a le invada spațiul aerian. Nu ştiam că au planuri să le distrugă flota. Imediat ce am aflat, am sabotat tunurile laser.

— Anakin, ți-ai lăsat colegul Jedi întemnițat şi ai plecat într-o misiune cu un grup de ființe în care nu aveai niciun motiv să ai încredere, spuse Obi-Wan. Te-ai înşelat în fiecare moment. Nu poți să vezi asta?

Anakin nu spuse nimic.

— Nu m-ai contactat ca să-mi spui că Ferus a dispărut…

— Aş fi compromis acoperirea…

— Aveai o responsabilitate! Vocea lui Obi-Wan tăie ca un bici cu laser. La fel cum am avut şi eu una față de Siri. M-ai trădat pe mine şi Ordinul prin acțiunile

tale. Şi incapacitatea ta de a vedea acest lucru mă tulbură cel mai mult.

— Îmi pare rău, Maestre.

Obi-Wan clătină din cap. Durerea crescu în el.

— Sunt cuvinte pe care le spui atât de uşor, Padawan.

Gura lui Anakin se strânse într-o linie.

— Nu ştiu ce vrei de la mine.

Sinceritate. Loialitate. Răbdare. Supunere. Obi-Wan se gândea la aceste lucruri, dar nu le spunea. Pentru că, la urma urmei, şi ele erau doar nişte cuvinte.

— Pot doar să-ți arăt calea, spuse Obi-Wan. Tu trebuie să alegi să mergi pe ea.

— Eu doar... Anakin se opri, respirând cu greu. Am crezut că vei fi mândru de mine.

Sunt mândru de tine. Obi-Wan voia să spună cuvintele. Erau adevărate. Era mândru de atât de multe lucruri la Anakin. Dar acum nu era momentul să-i spună asta. Sau poate era?

Ajută-mă, Qui-Gon.

Dar oricât de mult ascultă, nu putu auzi înțelepciunea tăcută a Maestrului său. Şi acum era prea târziu. Siri se întoarse şi îi făcu semn. Era timpul să plece.

— Voi discuta această problemă cu Consiliul, spuse el.

— Bineînțeles, spuse Anakin. *Consiliul*. Nu putem face niciun pas fără el.

— Ajunge! răbufni Obi-Wan. Vino. Ceilalți ne aşteaptă.

Anakin ezită. Gura lui sugera încăpățânare.

— Vino, Padawan.

Tonul lui Obi-Wan sună autoritar. Ezitarea lui Anakin îi aruncă un fior în inimă.

Anakin îl urmă. Obi-Wan nu se mai uită înapoi.

Se simțea zguduit. Înțelesese Anakin că încălcase o parte esențială a codului Jedi? Ştia că se rupsese ceva între ei?

Nu avusese încredere deplină în Obi-Wan. Şi astfel, Obi-Wan îşi pierduse încrederea în el.

Nu pentru totdeauna, încercă să se liniştească. Şi poate nu pentru mult timp.

Totuşi, pasul îi era greu în timp ce urca pe rampa transportorului. Furia lui se estompă. În urmă rămăsese un sentiment cu care nu era obişnuit să se confrunte.

Era frica.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetățenii bine şi cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii şi îşi trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generații după generații şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniştiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență şi mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus

această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii

Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.